

Mengšan

Glasiło Občine Mengeš, julij 2012, letnik XIX, številka 7

»Interes Doma počitka Mengeš je razvijati skrb za starejše tako, da se bo naš dom pojavil kot nosilec razvoja skrbi za starejše tako v domu, na domu in v drugih oblikah, ter v širšem okolju.«

DPM

Dan državnosti, malo drugače

Od slikarstva nisem mogla odstopiti

Svečani koncert ob 40-letnici zbora

Tu bom živel, delal in umrl

Tavahki mengeški hvancati

str. 06

str. 07

str. 22

str. 24

str. 26

Vaša agencija je v neodvisnem lastništvu in vodenju

RE/MAX
Naj-dom

nejdom@remax-nepremicnine.net
www.remax-nepremicnine.net/Najdom

Karo inženiring d.o.o. Mengeš, Slovenska cesta 24, 1234 Mengeš
Telefon: +386 (0)1 72 30 986, +386 (0)41 635 172

PRO DAMO

ZA ZIDLJIVA ZEMLJIŠČA:
Mengeš, JZ obrobje, v območju ME-23, že komunalno opremljena.
Osnovni podatki:
- 11 gradbenih parcel za individualno gradnjo: od 558m² do 1.828m²
- 16 parcel za stanovanjske dvojčke: od 330m² do 402m²
Cena z vključeno zgrajeno komunalno opremo: cca. 230EUR/m²

Več informacij na naši spletni strani www.karo.si - **lastne gradnje**

HIŠE:
- Mengeš, stanovanje v 2-stanovanjski hiši, 178 m², PK+VP, l. 1965, adapt. l. 2000, 258 m² zemljišča, uporabne površine 139m²+terasa 15m²+garaža z vrtno lopo 27m², zemljišče 258m². Ločeni priključki, ogrevanje na lastno plinsko peč, mirna lokacija. Cena: 199.000,00 EUR
- Ljubljana – Bežigrad, vrstna hiša, 165 m², l. 1963, 174 m² zemljišča. Odlična lokacija tik za Mercatorjevo poslovno stavbo! Višinski gabarit: PK+VP+1N+M. V vsaki etaži cca. 50m² uporabne površine + prostor v mansardi, terasa, garaža, vrt. Prvotno, vzdrževano. Cena: 250.000,00 EUR

POSLOVNI PROSTOR
- Mengeš, 81,53m², 1.nad, v stavbi l.1994. Poslovni prostor vsebuje dve pisarni, sejno sobo ter tajništvo. Pisarnam pripada še solastniški delež na skupnih prostorih: M in Ž sanitarije, čajna kuhinja. Parkirišče zagotovljeno. Cena: 1.450,00 €/m²

ZEMLJIŠČA
- Moravče, zazidljivo, 929m², voda in elektrika ob parceli, možnost parcelacije na dve parceli, lepa lokacija z odprtim pogledom. Cena: 110,00 €/m²

STANOVANJA:
- Mengeš - Slamnikarska, 2-sobno, duplex, 51m², l. 1981, adap. l. 2007, 5/5 nad. Prijetno, svetlo, povsem prenovljeno stanovanje. Tloris je zasnovan na odprtem konceptu, možnost uporabe dodatnega prostora v izmeri 20m². Vsi priključki, nova streha, ni dvigala. Lega: S-J. Cena: 87.000,00 EUR
- Vodice, 1-sobno, 48,76 m², l. 2001, 2. nad., delno mansardno. Stanovanje se nahaja v večstanovanjski stavbi, v celoti obnovljeni l. 2001. Dva balkona, shramba. Parkirno mesto na dvorišču, vpis v ZK v deležih, že narejen elaborat za vpis etažne lastnine. Cena: 79.000,00 EUR

www.karo.si

ALU STIL 15 let izkušenj

Boris VODE s.p.

Testenova 32, 1234 Mengeš
GSM: 041/692 448
E-mail: alustil@siol.net
www.alustil.si

OKNA VRATA

ALU in PVC STAVBNO POHIŠTVO

Isčete dobro avtosolo?

RETOS RAZLIKA SE IZETAJE

TEČAJ CPP

23.7., 6.8., 27.8., 10.9.2012 ob 19. uri

NOVO! NOVO! Plačilo na obroke!!

100% GARANCIJA

BREZPLAČNI

POKLIČITE!!
040-778-000
040-758-000

BURNIK

Rezervni deli in kolesarski center
Prešernova cesta 3, 1234 Mengeš
tel: 01/729 68 70, faks: 01/729 68 72
gsm: 041 922 137, e-mail: burnikdoo@siol.net
pon - pet: 8.00 – 18.00, sobota: 8.00 – 12.00
nedelje in prazniki: zaprto

RAZPRODAJA SKUTERJEV SYM DO – 40 % POPUSTA

UGODNO: VSA KOLESA -10 %

AKUMULATORJI BANNER ZA MOTORNA KOLESA IN SKUTERJE

UGODNA PONUDBA OLJ ZA OSEBNA IN TOVORNA VOZILA

REZERVNI DELI ZA OSEBNA IN TOVORNA VOZILA

SERVIS KOLES, PO KOLO PRIDEMO TUDI NA DOM

Mladinsko svetovno prvenstvo v letalskem modelarstvu

na Kamniško-Mengeškem polju Slovenija 2012

Zopet se nam obeta prireditve na najvišji ravni v modelarstvu na naših tleh, in sicer svetovno prvenstvo za mladince v treh kategorijah prostoletečih modelov letal.

Organizator je Letalska zveza Slovenije s klubi in društvi: Društvo pilotov elisa iz Novega mesta, Društvo modelarjev veteranov Ljubljana, ARK V. M. Komarov, RŠD Štart Murska Sobota, FF sekcija ALC Lesce in modelarski klub Kamnik.

Tekmovanje bo **med 27. julijem in 2. avgustom na Kamniško-Mengeškem polju na Drnovem.**

Pričakujemo udeležbo mladincev iz enaindvajsetih držav: Nemčije, Romunije, Slovaške, Francije, Slovenije, Srbije, Bolgarije, Poljske, Češke, Izraela, Švedske, Ukrajine, ZDA, Hrvaške, Rusije, Južne Koreje ...

Generalni pokrovitelj svetovnega prvenstva je Občina Mengeš in župan franc Jerič, ob sodelovanju sosednjih občin Kamnik in Komenda ter podjetij Agroemona Domžale in Avtotehna VIS-Citroen.

Tekmovalni poligon bo urejen tako, da si bodo gledalci lahko ogledali tekmovanje.

Vljudno vabljeni na Kamniško-Mengeško polje od zadnje nedelje v juliju naprej.

Organizatorji

Kazalo

- 04 Občina
- 06 Dan državnosti, malo drugače
- 07 Intervju: Monika Zabret
- 10 Reportaža: Dom upokoјencev
- 12 Mengeški utrip
- 16 Šport
- 19 Iz življenja cerkve
- 21 Kultura
- 24 Veliki mengšan
- 30 Obvestila in zahvale
- 32 Križanka

SODELUJTE V MENGŠANU

Priporočila za nenaročene prispevke o dogajanju v Občini Mengeš: članki morajo biti opremljeni s polnim imenom in priimkom, naslovom avtorja in dopisano telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost. Uredništvo si v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi zmožnostmi pridruže pravico do objave ali neobjave, krajšanja, spreminjanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov. Nenaročeni prispevki se ne honorirajo. Potrebno jih je oddati v formatih .doc, brez oblikovanja, vnesenih fotografij in grafik. Digitalne fotografije (vsaj ena je obvezna k vsakemu članku) pošiljajte kot samostojne datoteke v .jpg formatu ter velikosti vsaj 1 Mb. V besedilu dopišite stavek o vsebini fotografije in navedite avtorja. Dolžina prispevkov je lahko največ 1.500 znakov s presledki, v vsakem primeru pa je priporočljiv dogovor z urednikom. Zadnji rok oddaje za naslednjo številko je zadnji dan v mesecu. Hvala za vaš trud!

Prispevke in oglase oddajte do 31. avgusta 2012.

MENGŠAN - JAVNO GLASILO OBČINE MENGŠ

Izdajatelj: Občina Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš, www.menges.si;
Odgovorni urednik: Edvard Vrtačnik, 041 490844, e-pošta: mengsan@menges.si;
Uredniški svet: Franc Malus, Aleš Janežič, Bogo Ropotar, Jože Vahtar, Mirjan Trampuž, Vesna Marija Sešek, Anton Zorman; **Uredniški odbor:** Primož Hieng, Maša Skok, Štefan Markovič; **Lektoriranje:** Artline d.o.o.; **Oblikovanje in prelom:** Artline d.o.o., tel.: 01 7291190, artline.design@siol.net, www.artline.si; **Tisk:** Schwarz, d.o.o.; **Distribucija:** Pošta Slovenije d.o.o. in Primož Kržan, tel.: 01 7237296; **Oglašiti in zahvale:** Občina Mengeš, tel.: 01 7247106, e-pošta: irena.podborsek@menges.si; **Naklada:** 3000 izvodov; **Revija:** izide enajstkrat na leto, je brezplačna in jo dobi drugi petek v mesecu vsako gospodinjstvo v Občini Mengeš, vpisana je v razvid medijev MK pod zaporedno številko 357.

Zgodba z naslovnice: Ana Lebar, pomočnica direktorice za finance v Domu počitka Mengeš in stanovalka doma Lipovšek Majda sta prijateljici in se poznata, saj imata skupne korenine in spomine na Radomlje od koder prihajata. Foto: V. E.

Naslednja številka Mengšana izide v petek, 14. septembra 2012.

Ali ste vedeli, da ...

Ste kdaj brskali po spletu in na straneh Statističnega urada malce preverili kje je Mengeš v slovenskem merilu? Sem pa jaz. Mogoče tudi za to, ker nisem iz Mengša in mi je do danes vedno predstavljal le en kraj med Ljubljano in domom, kjer se je običajno na nekaj semaforjih promet popolnoma ustavil in malce podaljšal moje bivanje v avtu.

To, da se po velikosti Mengeš uvršča med najmanjše občine, mi ni potrebno posebej izpostavljati, saj iz Mengeške kočice pogled seže tudi čez vse sosednje občine in ne samo čez Mengeš. Sicer pa s svojimi 22 km² zaseda 195 mesto med 212 slovenskimi občinami. Majhnost po površini pa v Mengšu zagotovo pomeni gosto naseljenost, ki je večja od državnega povprečja. In tu je Mengeš že višje na lestvici. Na 68. mestu.

Ko se ozrete okoli sebe imate mogoče vtis, da je Mengeš s svojimi lepotami in odlično lego privabil veliko priseljencev iz Ljubljane, ki so izkoristili pretekla leta blaginje naših bank, vzeli kredit in se naselili v vaši bližini. Pa žal ni tako. Več se jih je odselilo kot priselilo in je bilanca krepko negativna (selitveni prirast je - 5,3) ter s tem veliko pod slovenskim povprečjem. Celotno statistiko malce popravijo bolj spodbudne številke pri novorojencih. V letu 2010, ko se je delala zadnja statistika, je bil naravni prirastek 1,9. To pomeni, da sta se na vsakih 1000 Mengšanov rodila skoraj dva prebivalca več, kot umrla. Spodbudno kajne. Le župana bo vse bolj bolela glava, ker bo moral zgraditi večje vrtce, potem šole in potem še zagotoviti pogoje za nova delovna mesta. No, mogoče pa ni vse tako hudo in bo čez 20 let, ko bodo naši otroci odrasli, vse drugače. Kako drugače, pa bo odvisno od nas vseh. Kajne?!

Edvard Vrtačnik, urednik

Lahko nevzgojeni starši vzgojijo vzgojenega otroka?

Morda ga v tem trenutku ni junaka, ki bi neizmerno užival v takih temperaturah. Sam sem moral kar dvakrat preveriti, če moram in če sem res na vrsti za uvodnik, saj v taki vročini misli delujejo ... no, pa saj sami veste. Vsekakor je to uvodnik tudi v nekakšne »počitnice«, zato sem se namenil, da bi pisal o bolj »lahkih temah«. Pa je vseeno prevladala misel na dva stavka, ki sta se mi v preteklih dneh, ko sem ju prebral, globoko vtisnila v spomin.

Vsekakor prvi stavek, oziroma je bil kar naslov: Ali lahko nevzgojeni starši vzgojijo vzgojenega otroka? Res težko vprašanje, ki pa je, lahko rečem, dobra popotnica za razmišljanje. Raje bom odgovoril s pozitivnim primerom, ki sem ga doživel sredi junija z mladimi in njihovimi starši na letošnji valeti Osnovne šole Mengeš. Najprej izredna pohvala vsem učencem in njihovim mentorjem za vrhunsko prireditev v kulturnem domu. Enostavno ni bilo slabe točke. Čeprav valetam sledim že nekaj let po funkciji, mi je bila letošnja izredno všeč (morda sem malo subjektiven zaradi lastnega sina – se opravičujem). Spomin pa mi uhaja na nekaj tednov nazaj, ko smo se menili o tem, kdo naj bi jih »varoval« po valeti na njihovem večeru, ki je bil tokrat v Trdinovi kleti. Javili smo se štirje iz obeh razredov in kar malo nelagodno smo se počutili, kako bo. In glej, po prireditvi se nas je zbralo čez trideset staršev, ki smo bili pripravljene počakati svoje otroke do poznih večernih ur. Omizje, ki se je tvorilo kar zunaj pred Trdinovo kletjo, je bilo ravno tako glasno in zabavno, kot so nam zvoki iz notranjosti dopovedovali, da se imajo naši otroci ravno tako lepo, kot tudi mi sami – brez zadreg, brez kakšnih odvečnih besed. Ko so otroci držali skupaj, smo držali skupaj tudi starši. In ravno v tem je odgovor, saj smo po mojem mnenju vsi skupaj dobili odgovor, kako je prav, da gradimo mostove med seboj, saj s tem vzgajamo tudi drug drugega.

Pa pojdemo še k drugemu stavku, ki mi ne gre iz glave: Nikoli ne pozabimo reči – to si pa dobro opravil, to si pa dobro naredil – hvala ti! Če imaš priliko, stisni še roko, saj s tem podkrepiš svojo pohvalo dotičnemu. Danes živimo v družbi, ki samo išče napake, išče neresnice, ki jih spreverča v »resnice«, in še marsikaj se ustvarja, v glavnem z namenom, da nas obvladujejo. Ko mečeš slabe luči na dogodke, osebe in ne vem še kaj, skušamo, skušajo s tem tudi sami največkrat pokriti svojo nedejavnost, zaplankanost, oportunitizem in ne vem, kaj vse bi še lahko naštel. Imam prijatelja, ki živi v majhni vasi, kjer so si za vrednoto postavili: nikoli ne smeš kritizirati predlogov, kvečjemu samo dopolnjevati in nadgrajevati. Za kritiko ni mesta v njihovi skupnosti. In so uspešni! Jim lahko vsaj z mislimi sledimo?

Ker pa se bliža konec mojemu sestavku, je prav, da tudi sam prispevam nekaj javnih pohval vsem kulturnim in športnim društvom za uspešne predstavitve ob občinskem prazniku, kot tudi posameznikom, ki so program pripravili. Hvala TD Mengeš za odmevno predstavitev v Biogradu na moru in udeležencem prvega pohoda ob dnevu državnosti. Hvala letniku '97 za njihovo valetu in Trdinovi kleti za potrpežljivost in prijaznost.

Hvala tudi vsem, ki so z zavzetostjo in največjo skrbjo pripravili slavje ob letošnji novi maši g. Matevža Mehleta. Mnogim bo spomin na ta dogodek ostal v trajnem spominu in prav je tako.

Ozrmo pa se še na prihodnost in naj nam dogodki in misli dajo tisto povezanost, ki ljudi zbližuje in nam vsem skupaj daje nove energije.

Jože Vahtar

Prenova Novakove ulice

V začetku poletja so se na Novakovi ulici začela gradbena dela. Skladno s načrtom plinifikacije občine Mengeš se bo zgradila oziroma zamenjala tudi ostala komunalna infrastruktura: novo vodovodno omrežje, kanalizacija, zgradil se bo plinovod, postavila pa se bo tudi javna razsvetljava. Vsa dela naj bi bila končana do konca letnih šolskih počitnic.

Občinska uprava

Zgradila oziroma zamenjala se bo tudi ostala komunalna infrastruktura

Zadnja faza statične sanacije Osnovne šole Mengeš

Ob koncu šolskega leta so učenci izpraznili šolske klopi, prostore šole pa so zapolnili gradbeniki. Začela se je dolgo pričakovana zadnja tretja faza statične sanacije šole. Že v lanskem letu je podjetje IBE, d.d., iz Ljubljane izdelalo projekte v skladu z novimi standardi potresne varnosti. V začetku leta smo izvedli razpis za izbor izvajalca. Dela izvaja Gorenjska gradbena družba, d.d., iz Kranja. Kljub temu, da je obseg dela obsežen: izkop temeljev v kleti, obnova oziroma zamenjava instalacij, rušitev predelnih sten v vseh treh etažah, izvedba temeljev izgradnja novih AB sten, ki bodo prevzele potresno nosilnost, nato pa izvedba gradbeno obrtniško zaključnih del, pričakujemo, da bodo dela končana pred začetkom novega šolskega leta.

Občinska uprava

Pričakujejo, da bodo dela končana pred septembrom

Izvajanje zdravstvene dejavnosti splošne medicine za odrasle

Občinska uprava Občine Mengeš in župan se že dlje časa soočata s pritožbami nezadovoljnih občanov (pacientov), ki zadevajo izvajanje zdravstvene dejavnosti splošne medicine za odrasle, ki jo kot dolgoletna koncesionarka izvaja Marta Rižnar Bregar, dr. med., spec. Pritožbe občanov so usmerjene tako na samo strokovnost kot tudi na način izvajanja njene dejavnosti.

Ker menimo, da gre pri očitkih glede (ne)strokovnosti za zelo občutljivo problematiko, ki ni in tudi ne more biti predmet naše presoje, smo se odločili, da pripravimo anketni list, s katerim želimo, da nam prizadeti občani sporočijo domnevne kršitve oz. očitke, ki zadevajo delovanje koncesionarke dr. Rižnarjeve. Prav tako si želimo na podlagi ankete pridobiti vaše mnenje o načinu izvajanja njene dejavnosti (sistem permanentnega nadomeščanja), z namenom, da si pridobimo jasnejšo sliko o navedeni zadevi oziroma kot pomoč pri našem nadaljnjem ravnanju.

V nadaljevanju še navajamo, da se v popolnosti strinjamo z očitki nekaterih občanov (pacientov), ki zadevajo prisotnost dr. Rižnarjeve v svoji ambulanti. Menimo namreč, da je izbrani osebni zdravnik svojim pacientom dolžan zagotoviti osebno obravnavo, zato nadomeščanje prihaja v poštev le v primerih napovedane (dopust) ali nenapovedane daljše odsotnosti (bolniška), ne pa da se kontinuirano opravlja dejavnost na

način osebne prisotnosti v ambulanti trikrat tedensko, ostalo pa na način nadomeščanja. Menimo, da je navedeni način opravljanja dejavnosti nekorekten do naših občanov, saj s strani dr. Rižnarjeve nikoli nismo bili obveščeni o kakršnihkoli zadržkih (zdravstvenih ali katerih drugih), ki bi opravičevali očitani način njenega delovanja.

Anketni list se nahaja v prilogi Mengšana. Izpolnjenega nam do 31. avgusta 2012 pošljite na naslov: Občina Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš, ali nam ga dostavite v naš poštni nabiralnik, ki se nahaja pri vhodu v občinsko stavbo. Anketni list je anonimen, v primeru, da anketiranec navede svoje osebne podatke, se bodo ti obravnavali v skladu z Zakonom o varstvu osebnih podatkov in samo za namen te ankete.

Franc Jerič,
župan

Obveščamo vas, da je na spletni strani Občine Mengeš www.menges.si objavljen
**RAZPORED SPREJEMANJA ZOBNIH BOLEČIN V ZOBOZDRAVSTVU ZA ODRASLE IN OTROKE TER MLADINO
V ČASU LETNIH DOPUSTOV 2012**

Dan državnosti, malo drugače

Tokratna počastitev dneva državnosti v Mengšu je bila malce drugačna. Namesto običajne proslave je župan Franc Jerič občane povabil na pohod od Topol, skozi Mengeš in Loko na Dobeno, kjer je bila krajša slovesnost.

Pohodniki so se 22. junija ob 17 uri popoldne zbrali in se odpravili iz športnega parka v Topolah proti Mengšu spomeniku talcem v Zalokah. Pot so nadaljevali do spomenika državnosti in samostojnosti pred Gasilsko-godbenim domom v Mengšu. V Loki se je pri kamnitem mostu pridružilo še nekaj domačinov in skupaj so za zastavonošo krenili na Dobeno do gostilne Ručigaj. Po kratkem odmoru je zbrane nagovoril župan Jerič in napovedal, da bo tovrstni pohod ob dnevu državnosti postal tradicionalen in se zahvalil vsem, ki so si vzeli čas in izkazali čast domovini. Moški komorni zbor Mengeški zvon je z ubranim petjem dopolnil slovesnost. Na koncu je Marjan Urbanija prebral dve pesmi iz pesmarice Ni vsakomur dano, Janeza Medveščka z naslovom Ponosni kot pav in Na zdravje. Po končani slovesnosti so se zbrani podprli s klobaso in hrenom, specialiteto gostitelja gostilničarja Antona Ručigaja in po zaslugi Občine Mengeš.

Besedilo in foto: E.V.

Marjan Urbanija je prebral dve pesmi iz pesmarice Janeza Medveščka

Zastavonoša je bil Marijan Šinkovec. Zastavo je dobil pred leti v podjetju iz Trzina. In od takrat gre vedno z njim na prvomajsko budnico in pod planiško velikanko. In od zdaj naprej tudi na pohod na Dobeno.

Župan Franc Jerič je pozdravil zbrane in napovedal začetek tradicionalnih pohodov na Dobeno

Na prvi pohod se je odpravilo okoli 30 Mengšanov, ki so v spomin dobili posebno potrdilo z žigom

Od slikarstva nisem mogla odstopiti

V pisani množici mimoidočih se večkrat vprašamo, le kam ta oseba hiti. V majhnem kraju, kot je Mengeš, pa približno že lahko predvidimo njene poti. Seveda je resnica vedno znana le tistemu, ki jo živi. O življenju in njenih poteh sem vprašala Moniko Zabret, ki je, kot vsa mlajša generacija, polna načrtov, želja in hrepenenja po izpolnjujočem življenju. Očarala me je njena pripadnost kraju in sledenje svojim sanjam. Po povedanem sodeč lahko pričakujemo, da bo svojo ljubezen do risbe in otrok delila s prihajajočimi generacijami ter ohranjala upanje in sanje preko risanih junakov. Mirnost in osredotočenost sta njeni vrlini in morda tudi odraz kraja, v katerem je odrasčala. Že dolgo ob sprehodu po obronkih gozda v Mengšu nisem srečala toliko lepo vzgojenih otrok, ki bi me pozdravili. Med pravljico in resničnim življenjem je zelo tanka črta, ob sreči menimo, da se nam dogaja pravljica. Monika jo bo pričarala otrokom, odrasli pa si jo bomo s svojimi koraki pričarali sami in jo pomagali živeti mlajšim generacijam.

Mengeš je vaš dom. Katere so prednosti vašega kraja in kako se počutite kot Mengšanka?

Mengeš mi je bil vedno všeč. Ko sem bila majhna, mi je ponujal veliko ulic in igrišč, na katerih smo se igrali s prijatelji. Veliko smo se družili, izmišljali igre, čakali s kredami po ulicah. V Mengšu mi je najbolj všeč to, da imam blizu naravo. Naredim nekaj korakov in že sem v gozdu, kjer občudujem drevesa in živali. Sprehod v naravo s svojim psom mi predstavlja veliko sprostitiv.

Menim, da je Mengeš zanimivo mesto za odraščanje, saj je mešanica urbane in naravnega okolja.

Koliko časa se že ukvarjate z risanjem? Ste obiskovali tudi kakšen likovni krožek?

Rišem že, odkar sem bila sposobna držati pisalo v roki. Ker sta starša videla, da zelo rada rišem, sta me vpisala v likovni krožek Vere Trstenjak v Domžalah. Krožek sem obiskovala osem let.

Kam vas je vodila pot po osnovni šoli? Ste nadaljevali v likovni smeri?

Da, vendar se sprva nisem mogla odločiti, na katero smer naj se vpišem, zato sem se odločila za likovno gimnazijo.

In po gimnaziji? Zakaj ste se odločili za slikarski poklic?

Po gimnaziji sem se vpisala na Likovno akademijo, vendar prvo leto nisem bila sprejeta. Tisto leto sem študirala bibliotekarstvo na Filozofski fakulteti. Že po nekaj mesecih sem ugotovila, da ta študij ni zame. Zaključila sem študij na Filozofski fakulteti in se nato vpisala na Visoko šolo za risanje in slikanje, smer slikarstvo. Slikarstvo je smer, od katere nisem mogla odstopiti.

Kateri motivi so vam najbližji? Ste že takoj želeli ilustrirati?

Že v srednji šoli, ko sem se srečala z ilustracijo, mi je vedno predstavljala nek izziv. Vendar se mi zdi, da sem z vpisom na Filozofsko fakulteto, in nato na visoko šolo, malo pozabila nanjo. Ta čas sem se najbolj posvečala kar osnovam v slikarstvu.

Ponovno sem se ji približala, ko nam je profesor na fakulteti dal nalogo, naj narišemo nekaj domišljajskega. Mislim, da je bila to velika prelomnica zame. Ponovno sem lahko začela razmišljati kot v otroških letih; takrat nič ne obreme-

Mirnost in osredotočenost sta vrlini Monike Zabret

njuje otroške domišljije. Moram priznati, da je bilo težko prestopiti iz realnosti v neznano, vendar sem ob razmišljanju, kaj naj naslikam, zelo uživala. Končno mi ni nihče mogel reči, kaj je prav in kaj narobe. Prav je bilo prav vse, kar sem si želela naslikati.

Ta čas pa sem začela razmišljati tudi o temi za diplomsko nalogo. Vedela sem da bo nekaj, kar je povezano z domišljijo. Dolgo časa sem razmišljala, kaj bi to lahko bilo. Prebirala sem knjige in preštudirala nekaj umetnikov. Zanimiv se

mi je zdel Dali, saj njegove slike vsebujejo veliko domišljije. Prišla pa sem do zaključka, da mi je ilustracija najbližja. Ko je prišel čas za oddajo teme za diplomsko nalogo, sem podala predlog o ilustracijah na velikih formatih, vendar je bila moja ideja preobširna in še slabo zastavljena, zato je bil predlog zavržen. Morala sem se usmeriti bolj ozko.

Tako sem po nekaj tednih le prišla do nove zamisli. Izbrala sem otroško ilustracijo, ki otrokom pomaga spoznavati, razumeti in se učiti.

Vaša diplomska naloga je temeljila na slikanici za otroke. Kaj ste želeli z njo sporočiti otrokom in vsem ostalim?

Sprva sem želela sestaviti zgodbo za otroke, vendar mi pisanje ni šlo od rok. Tudi nikogar nisem poznala, ki bi mi tu priskočil na pomoč. Videla sem, da bom morala nekaj sama sestaviti. Spomnila sem se, da sem, ko sem bila majhna, napisala kar nekaj pesmi. Zato sem začela pri pesmicah. A so iz pesmi nastale uganke. To se mi je zdela odlična ideja, saj sem z ilustracijo podala odgovore na uganke in tako ostala pri glavni temi moje diplomske naloge.

Slikanica z ugankami je lahko zanimiva na več načinov. Starši otroku berejo uganke, ilustracija pa je otroku v pomoč kot odgovor na uganko. Vendar pa ilustracije niso naslikane na običajen in predvidljiv način. Naslikane so v nenavadnih situacijah, kar pa bralcu ali gledalcu ponudi zanimivo zgodbo. Otroku lahko skupaj s starši sestavi novo zgodbo. V diplomski nalogi pa sem podala še nekaj predlogov, kako še lahko slikanica zabava otroka.

Kakšne načrte imate za prihodnost glede izobraževanja in razstavljanja?

Želim si ustvarjati na področju ilustracije, rada pa bi jo nadgradila v animacijo. Zato bi študij najraje nadaljevala v tej smeri.

Ilustracije bi za začetek rada razstavljal tam, kjer bi jih otroci in njihovi starši najlažje opazili: v knjižnicah, vrtcih in šolah.

Imate nasvet za mlade, kako naj sledijo svojim ciljem?

Sledila sem svojim sanjam in jim še vedno sledim. Mislim, da je potrebno slediti želji, saj se potem lahko na tem področju najbolje izkažeš. V svoje delo

V svoje delo rada vložim veliko truda in sem srečna, ko vidim, da mi je uspelo

rada vložim veliko truda in sem srečna, ko vidim, da mi je uspelo.

Kakšne predloge imate za še boljši razvoj mladih iz Mengša na umetniškem področju?

Mislím, da je potrebno z izobraževanjem mladih na področju likovnosti začeti že zelo zgodaj. Skozi risbo otrok izraža svoja čustva. Pustiti moramo, da ustvarja in dopolnjuje svojo domišljijo. Ne smemo mu vsiljevati odraslih vzorcev o predstavi sveta, ampak naj na papir nariše, kar si želi, in s tistimi barvami, ki si jih izbere.

Tako lahko mladim likovna umetnost postane blizu, ne bo jim predstavljalá napora, ampak užitek in sprostitév.

Za konec še vprašanje: kje se vidite v prihodnosti?

Najbolj si želim ilustrirati slikanice za otroke. Ilustracijo želim nadgraditi in še bolj podrobno spoznati računalniške oblikovalske in animacijske programe, kar mi bo dalo novo širino. Mogoče pa boste nekoč ob koncu risanke na televiziji lahko opazili napisano tudi moje ime.

Besedilo: Metka Strnišnik
Foto: V. E.

Obeski za ključe so zanimiv poskus uporabe naravnih materialov in drobca domišljije

Slikanica z ugankami je lahko zanimiva na več načinov. Starši otroku berejo uganke, ilustracija pa je otroku v pomoč kot odgovor na uganke.

Dom sestavlja dva med seboj povezana objekta, ki sta bila zgrajena v različnih obdobjih. Starejši, ki ga poimenujejo objekt A, je bil zgrajen leta 1914, novejši - objekt B - pa leta 1984. Ob starejšem objektu je zgrajen tudi prizidek z dvigalom in sanitarijami. Na fotografiji je novi objekt z vhodom in urejenim dvoriščem.

Obnova omogočila prijetnejše bivanje

Letos se je tudi uradno končala celotna obnova Doma počitka Mengeš, ki je vključevala notranjo in zunanjo ureditev stavbe. Obnova se je začela leta 2004 in se postopoma sestavljala v celoto, ki je danes v uporabi stanovalcem in zaposlenim v domu. Obenem je ob zaključku vseh del izšla tudi publikacija, ki podaja pregled vseh investicij v Dom počitka Mengeš v obdobju od leta 2004 do leta 2011.

Otvoritvena slovesnost je bila 5. julija, na kateri so bili tudi predstavnica Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve Milena Končina, župan Občine Mengeš Franc Jerič, direktorica Občinske uprave Trzin Polona Gorše Prusnik, predsednica Sveta zavoda Marija Sitar, predstavniki domov za ostarele po Sloveniji in drugi povabljeni. Direktorica Doma počitka Mengeš Irena Gričar je povedala, da je končno prišel čas zaključka obnove objekta A in B ter tudi zunanje ureditve. Iskreno se je zahvalila izvajalcem del, ker so svoje delo opravili kakovostno in v dogovorjenem roku.

Celotna investicijska vrednost vseh gradbenih del in opreme v obdobju od leta 2004 do leta 2011 je bila 5.559.360

evrov. Od tega je bilo skoraj 17 odstotkov sredstev namenjenih za opremo doma. Celotna investicijska vlaganja je zavod financiral z lastnimi sredstvi, v skladu s soglasjem lastnika, Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve. Iz tega je izvzet le nakup dela opreme za novo enoto v Trzinu, ki jo je financiralo Ministrstvo v višini 234.464 evrov.

Z obnovo doma so se bistveno izboljšali bivalni pogoji stanovalcev in delovni pogoji delovnega osebja pri delu s starejšimi. Pri tem je potrebno poudariti, da je v domu 90 odstotkov starejših, ki potrebujejo dodatno zdravniško nego in pomoč in so zaradi bolezni ali starosti nemočni.

Besedilo in foto: Janz Dolinar

Sobe so lepo urejene z vsem potrebnim udobjem. V domu so še posebej ponosni na študijo izbranih barv, katere izbor je naredil bivanje bolj prijazno.

Prenovljena jedilnica je gradbenikom povzročala nemalo težav zaradi starih temeljev in kleti, na kateri stoji stavba. Toda stanovalci so danes zadovoljni s prenovljeno jedilnico, saj v prijetnem okolju tudi hrana dobro tekne.

Dom počitka Mengeš ima kot dom za starejše eno najdaljših tradicij v Sloveniji. Njegovi začetki segajo v leto 1920, ko je takratni župan Mengša, Janez Levec, vse svoje premoženje podaril redovnicam sv. Vincencija Pavelskega za namen ustanovitve zavetišča za reveže in brezdomce. Redovnice so takrat v oskrbo vzele deset ljudi, med njimi tudi Janeza Levca, ki je umrl 1925. Oskrbovanci so prihajali od vsepovsod. Med njimi so bili tudi telesno in duševno manj razviti otroci. Po drugi svetovni vojni je bil dom nacionaliziran in se je leta 1955 preimenoval v Dom onemoglih, pet let kasneje pa v Dom počitka.

Zbrane je pozdravila tudi predstavnica Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve Milena Končina

»Dom počitka je ena najlepših stavb in Mengšani smo zelo ponosni na dobro delovanje doma in osebno tudi na veliko pohval, ki jih dobim ob obiskih doma,« pravi Franc Jerič.

Gospa Terezija Turk se je spontano zahvalila v imenu vseh stanujočih v domu in poudarila, da se v njem res dobro počutijo

Zagotovitev boljših bivalnih pogojev v Domu počitka je bil namen večletnih investicijskih del, pravi direktorica doma Irena Gričar

Na obhodu doma smo se ustavili pri gospeh, ki so bile res dobre volje. Zapele so nam pesem Dekle je po vodo šla in z njo obudile spomine na svoja mlada leta.

Prenovljena ambulanta je prijetno delovno okolje tudi za zaposlene delavke

Merčunov dan

Tretja junijska sobota je bila že enajsto leto zapored posvečena mengeškemu rojaku prof. dr. Ljudevitu Merčunu, pionirju zdravljenja diabetesa v Sloveniji in tedanji Jugoslaviji. Tako kot vsako leto je Društvo diabetikov Tržič organiziralo enajsti Merčunov dan, ki je tako kot vsa leta doslej potekal v večjih sklopih, prilagojenih sposobnostim, potrebam in željam udeležencev spominskega dne.

Za pohodnike je bilo izhodišče Koča pod Storžičem, od koder so pohodniki odšli do mesta, kjer se je 20. junija leta 1954 končala življenjska pot Ljudevita Merčuna. Usoda je hotela, da ga je kap prizadela v njemu ljubih planinah, ob prisotnosti njegove hčere Nine. Tudi hitra zdravniška pomoč na kraju dogodka je bila zaman. Na tem mestu je bila leta 2004 ob petdesetletnici smrti postavljena spominska plošča. Ta točka, na višini približno 1.700 m nad morjem, je tudi cilj pohodnikov.

Pohod je vodila vodnica Alenka Rožič, ki je tempo prilagodila zmoglostim udeležencev. V imenu pohodnikov je najmlajša hči Maja Merčun k spominski plošči položila venec iz planinskih rož, ki so bile njenemu očetu zelo pri srcu. K uspešnemu pohodu pa je svoj delež prispeval tudi čudovit dan. Po povratku na izhodiščno točko se je triindvajset pohodnikov pridružilo ostalim udeležencem srečanja v gasilskem domu v Lomu pod Storžičem.

V dopoldanskem času so se ostali udeleženci, člani društev diabetikov iz Domžal, Kamnika, Škofje Loke, Kranja, Tržiča in Jesenic odpravili na pohod po okolici Loma pod Storžičem, kjer so si najprej ogledali vodno zajetje za električno centralo. Pot jih nadalje peljala do Hariževe kmetije, kjer so se okrepčali z dobrotami s kmetije. Za večino udeležencev pohoda pa

Na tem mestu je bila leta 2004 ob petdesetletnici smrti Ljudevita Merčuna postavljena spominska plošča

je bil zanimiv tudi ogled kmetije Odričar, saj jim je gospodar Janez Godnov predstavil izdelavo lesnih sekancev.

Ker je Društvo diabetikov Tržič 17. junija praznovalo petnajstletnico delovanja, je bila spominska slovesnost v gasilskem domu posvečena tudi temu jubileju. Predsednica društva Ana Marija Hafner je v svojem nagovoru podala pregled dela društva, pomen društva pri osveščanju bolnikov z diabetesom in o načrtovanih aktivnosti društva. Udeležence srečanja je pozdravil tudi župan občine Tržič Borut Sajovic.

Ob tej priložnosti je Društvo diabetikov Tržič podelilo tudi priznanja nekdanjim predsednikom društva, najzaslužnejšim članom in ostalim, ki kakorkoli pomagajo k uspešnemu delovanju društva in pri organizaciji Merčunovega dne. Med prejemniki sta bila tudi sin Janez Merčun in hči Maja Merčun. V zahvali ob prejemu priznanja je Maja Merčun posebej izpostavila, da se je njen oče vedno čutil Mengšana, čeprav ga je življenjska pot odpeljala izven Mengša. Po zaključku uradnega dela slovesnosti pa se je odvil tudi krajši kulturni program. Tudi letos so se pohoda in spominskega dne poleg članov društev sladkornih bolnikov udeležili tudi predstavniki družine Merčun, tako iz Mengša, Ljubljane in Črnega Kala.

Besedilo in foto: Štefan Markovič

Kaj se v mladinc'u dogaja

Konec maja je animatorka, lutkarica in avtorica Sava Kralj za najmlajše pripravila interaktivno lutkovno predstavo Pikočrt. Predstave so se udeležili otroci, stari od tretjega do desetega leta, ki so v predstavi aktivno sodelovali, se poskušali živeti v čustva junaka, razumeti njegove težave in sprejemati drugačnost. Po predstavi so otroci izdelali igračo, čisto svojega Pikočrta.

20. junija je v mladinskem centru priznana predavateljica Florence Marija Bratuž pripravila delavnico Kako do kariere iz strasti. Spregovorila je o tem, kako prepoznati svoje potenciale, ugotoviti, katera kariera vam prinese smisel, opredeliti cilje in določiti načrt za njihovo uredništvo.

Gledališka skupina Zorana se je 24. junija udeležila festivala Mežiško poletje. Nabito polna dvorana Narodnega doma v Mežici je naše igralce predstave Plešasta pevka nagradila z bučnim aplavzom. Korošci so se izkazali kot

dobri in prijetni gostitelji, navezali smo nove prijateljske vezi in se dogovorili za medsebojno sodelovanje.

Zaključni trening hip hop plesne skupine AIA se je odvijal kar v senci dreves Mengeškega polja. Po fotografiranju je sledila sladoledna ohladitev in klepet o plesno-zabavnem taboru, ki bo od 6. do 12. avgusta pri Toplicah Sv. Martin na Muri. Vabimo tudi nečlane, mlade, ki imajo radi ples in zabavne igre, da se nam pridružijo.

Besedilo in foto: Blanka Tomšič

Visoki jubilej gospe Cecilije Grzetič

Ponedeljek, 18. junija 2012, je bil za enoto Doma počitka Mengeš v Trzinu poseben dan. Najstarejša stanovalka, Cecilija Grzetič, je na ta dan dopolnila okroglih sto let. Pripravili smo ji praznovanje, ki so se ga z veseljem udeležili njeni sorodniki, stanovalci in osebje Doma. Z obiskom in darilom jo je počastil tudi župan občine Trzin, Anton Peršak.

Pihanje svečk na torti

V imenu Občine Koper, iz katere gospa prihaja, in njenega župana, Borisa Popoviča, smo ji izročili telegram z lepimi željami in šopek rož. Direktorica Doma počitka Mengeš Irena Gričar je vsem navzočim na kratko predstavila življenjepisa gospe Cecilije, ki je poln težkih, a tudi veselih dogodkov. Ce-

cilija se je rodila 18. junija 1912 v majhni vasici na kraškem robu v Podgorju pod Slavnikom in se pridružila dvema bratoma in trem sestram na manjši kmetiji. Mama Marija je bila gospodinja, oče Jožef lovski čuvaj, ukvarjali pa so se z vzrejo drobnice in skromnim kmetijstvom. Mama je umrla, ko je imela Cecilija komaj štiri leta, zato je imel nanjo najmočnejši vpliv oče, ki ji je privzgojil izredno ljubezen do petja in branja. To je kasneje prenesla tudi na svoje otroke. Olike in doslednosti do sebe in drugih se je priučila med služenjem pri meščanski družini zdravnikov v Trstu. Pri triindvajsetih letih se je poročila s tri leta starejšim Francem, s katerim sta doživela lepih 56 skupnih let. Rodila je štiri otroke – tri sinove in hčer. Že vse življenje gospo Cecilijo spremljajo knjige, pesem in predvsem globoka vera, s katero je vdano prenesla preizkušnje – obe svetovni vojni, smrt moža in dveh sinov, zdravstvene težave. Veliko veselje v njeno življenje prinaša tudi njenih pet vnukov in šest pravnukov. Njej dragi svojci so se ji pridružili na praznovanju v Domu, ki sta ga s svojim petjem obogatila pevca Marijan in Majda Petan. Ob pihanju svečk na torti smo gospe zaželeli, naj ostane še naprej čila in vedra kot do sedaj.

Besedilo: Katarina Pezdirc
Foto: K. P. in A. G.

Petindvajsetič za pokal Loke in Občinsko prvenstvo GZ Mengeš

Loški gasilci so v soboto, 16. junija, pod pokroviteljstvom Gasilske zveze Mengeš in Občine Mengeš organizirali 25. meddruštveno člansko tekmovanje za pokal Loke in občinsko gasilsko tekmovanje za članice in člane Gasilske zveze Mengeš. Gasilke in gasilci so se pomerili v vaji z motorno brizgalno po

pravilih CTIF in v štafetnem teku brez ovir. Največ pokalov so osvojili topolski gasilci in gasilke – skupaj šest, loški tri in mengeški enega. Pokale je podelil župan Franc Jerič.

Besedilo: Jože Brojan
Foto: Tina Sušnik

Pokal Loke (brez starostnih pogojev):

- člani
1. mesto PGD Loka pri Mengšu A
 2. mesto PGD Topole B
 3. mesto PGD Šinkov Turn A

- članice
1. mesto PGD Komenda A
 2. mesto PGD Rova A
 3. mesto Topole B

Občinsko tekmovanje GZ Mengeš:

- člani A
1. mesto PGD Loka pri Mengšu
 2. mesto PGD Topole A-2
 3. mesto PGD Topole A-1
 4. mesto PGD Mengeš

- člani B
1. mesto PGD Topole
 2. mesto PGD Loka pri Mengšu
 3. mesto PGD Mengeš

- članice B
1. mesto PGD Topole

Zmagovalni start loških fantov

Pohodniški družinski izlet Društva Sožitje Mengeš v Tamar

Nestrpno smo pričakali soboto, 23. junija 2012, ko smo se vsi polni pričakovanj vkrkali v avtobus, ki nas je popeljal do planiške velikanke. Tu je človek prvič v zgodovini na smučeh poletel preko sto in kasneje tudi preko dvesto metrov. Ogleдали smo si staro skakalnico in gradbišče nove.

Oprtali smo si nahrbtnike, v roke vzeli popotniške palice in se odpravili v dolino Tamar. Med potjo smo opazovali prekrasno naravo, meglice, ki so se ovijale okrog vrhov, poduhali dišeče planinske nageljčke ob poti in se prijetno družili. Hitrejši so se nam hitro izgubili izpred oči. V naši skupini je pogovor potekal o zdravih pridelkih, ki rastejo na naših vrtovih. Izmenjavali smo izkušnje in se prijetno zabavali.

Urica, ki smo jo porabili za doseg cilja, je hitro minila. Po

planinski malici smo jo mahnili nazaj. V Mojstrani smo si ogledali Slovenski planinski muzej. Najprej smo pogledali film o naših prelepih planinah, nato pa nas je prijazna vodička vodila po muzeju. Reševali smo naloge in se čudili pripomočkom, ki so jih planinci včasih uporabljali. Zanimiv je bil bivak, v katerem simulirajo nevihto v planinah.

V Triglavskem narodnem parku smo se povzpeli do slapu Peričnik, ki se mogočno preliva čez strme skale. Občudovali smo neokrnjeno naravo in uživali ob nepozabnih razgledih.

Polni prijetnih vtisov in lepote smo se vrnil domov. Preživeli smo lep dan in si obljubili, da se še kdaj vrnemo v ta prelepi del Slovenije.

Besedilo in foto: Metka Mestek

Jubilejno leto gorskih reševalcev

16. junija pred stotimi leti je bila v Kranjski Gori ustanovljena prva Rešilna postaja v okviru takratnega Slovenskega planinskega društva (SPD), z glavno nalogo reševanja in nudenja pomoči ponesrečenih v gorah. V več reorganizacijskih oblikah je Gorska reševalna služba do leta 2006 delovala v sklopu PZS, po tem letu pa organizacijsko samostojno nastopa kot Gorska reševalna zveza Slovenije (GRZS). Danes GRZS vključuje sedemnajst društev oz. postaj GRS na celotnem slovenskem prostoru. Od leta 1912 do danes je bilo, v različnih časovnih obdobjih, ustanovljeno vseh sedemnajst postaj GRS.

Kot druga gorska reševalna postaja v Sloveniji je bila leta 1922 ustanovljena v Kamniku – natančneje v Stahovici in Kamniški Bistrici. Tako se tudi gorski reševalci, ki delujemo v okviru GRS Kamnik, pripravljamo na svoj jubilej ob 90-letnici organiziranega gorskega reševanja iz kamniških planin. Prireditve ob jubilejih so tudi priložnost, da javnosti predstavimo zgodovino svojega delovanja, hkrati pa je tudi priložnost, da se spomnimo posameznikov, ki so svoj čas in delo namenili razvoju in delovanju gorskega reševanja pri nas. Na

letošnjem Zboru gorskih reševalcev, ki je bilo v Stahovici, je bilo podeljeno več priznanj društvom in posameznikom. Med večimi dobitniki priznanj iz GRS Kamnik so priznanje Častni član GRZS v Kamniku prejeli Cene Griljc in alpinistični trojček, ki je veliko prispeval k razvoju kamniškega, slovenskega in svetovnega alpinizma oz. himalaizma: Tone Škarja, Pavle Šimenc in, žal zdaj že pokojni, Metod Humar.

Pavleta Šimenca je prometna nesreča pred osemnajstimi leti prikovala na invalidski voziček, zato sedaj že sedmo leto domuje v Domu počitka Mengeš. Pavle je leta 1959 kot alpinist stopil med gorske reševalce v Kamniku, kjer je bil aktiven vse do prometne nesreče, aktiven pa je bil tudi pri delu v Planinskem društvu Janez Trdina Mengeš.

Pavleta smo obiskali v domu počitka, kjer smo mu, ob krajšem sprehodu s fotografijami po naših in tujih gorah, izročili priznanje.

Na letošnjem Zboru reševalcev je, na predlog GRS Kamnik, priznanje za posebne zasluge in delo prejela tudi Občina Mengeš.

Besedilo in foto: Janez Kosec

Z obiska pri Pavletu Šimencu v DPM

Vsi na trim

Turistično društvo Mengeš je ob občinskem prazniku Občine Mengeš v nedeljo, 3. junija 2012, med 8. in 12. uro organiziralo akcijo Vsi na trim, ki poteka že enaintrideset let.

Članice in člani UO našega društva, ki je zadolženo tudi za vzdrževane vadbenih orodij in urejenost trim steze, smo pred vstopom na stezo postavili informacijsko postajo, da bi ugotovili, kako obiskana je naša trim steza na Gobavici in kako so z njeno urejenostjo zadovoljni uporabniki.

Povedati moram, da smo bili nad obiskom presenečeni, saj v tem kratkem času trim stezo prehodilo ali preteklo in obiskalo še Mengeško kočjo 505 obiskovalcev. Nekateri so trim stezo pretekli dvakrat ali celo trikrat in na posameznih postajah napravili tudi vse predpisane vaje.

Z urejenostjo trim steze so bili obiskovalci zadovoljni. Bilo pa je tudi nekaj predlogov o namestitvi še kakšnih telovadnih orodij in zanimivost, naj bi prihodnje leto na trim stezi ponovno organizirali tekmovanje posameznikov, dvojic in družin.

Obiskovalci so prišli iz več kot štiridesetih različnih krajev bližnje in daljne okolice Mengša. Nekateri obiščejo trim vsak dan, drugi dvakrat tedensko, ostali nekajkrat mesečno, po navadi konec tedna. Prihajajo posamezniki, zakonski pari, zelo veliko je mladih družin in mlajši otroci si zelo radi ogledajo tudi živali pri Mengeški koči. V gostišču se je možno odžejati in okrepčati, v tem času pa tudi posladkati s sladoledom.

Nekateri obiščejo trim vsak dan, drugi tedensko, po navadi konec tedna

Na Gobavici poteka tudi gozdna učna pot, na kateri je možno spoznati različne vrste dreves, katerih imena so napisana na tablicah, pritrjenih na drevesih.

Ob zaključku pohoda smo vsakemu udeležencu izročili spominsko značko. Vsi so se pri nas lahko tudi odžejali z brezalkoholnimi pijačami in posladkali z bomboni in drobnim pecivom. Razdelili smo tudi prospekte, razglednice, zemljevide, ki jih je izdalo naše društvo, ter nekaj gradiva Srca Slovenije. Prospekte imamo natisnjene tudi v nemškem in angleškem jeziku, da se lahko predstavimo tudi na prireditvah v tujini oz. tujcem v naši informacijski pisarni.

Besedilo in foto: Francka Trobec

V občinah posvečajo premalo pozornosti

V četrtek, 7. junija 2012, je v okviru Stičišča NVO osrednje Slovenije potekal posvet z nevladnimi organizacijami o sprejemu Odloka o lokalnem turističnem vodenju na turističnem območju Srce Slovenije. Resolucija o normativni dejavnosti, ki naj bi pripomogla k pripravi boljših predpisov, je stopila v veljavo leta 2009. Ta predvideva vključevanje zainteresirane javnosti pri pripravi predpisov, vendar pa temu v občinah posvečajo premalo pozornosti.

Tako smo na pobudo planinskih društev in v sodelovanju s Planinsko zvezo Slovenije, organizirali posvet z nevladnimi organizacijami, ki delujejo na področju turizma v občinah Dol pri Ljubljani, Domžale, Kamnik, Litija, Lukovica, Mengeš in Trzin, in sicer glede predlogov dopolnitve odloka. Odlok so nekateri župani navedenih občin že predložili občinskim svetom v sprejemanje, ne da bi se predhodno posvetovali z zainteresirano javnostjo, kot to predvideva Resolucija o normativni dejavnosti.

Glede na odziv društev, ki so se obrnila na Mrežo NVO osrednje Slovenije, da pomaga pri izpeljavi pobude za spremembo odloka, bi se tovrstnim zapletom lahko izognili z vključitvijo civilne javnosti, ki je najbolj aktivna ravno v okviru nevladnih organizacij prav na vseh področjih našega bivanja, ki bi svoje mnenje in pomisleke glede odloka izrazila že v času njegove priprave.

Da bi se kakovost priprave predpisov izboljšala, je državni zbor v resoluciji določil tudi minimalne standarde posvetovanj z javnostjo, med drugim tudi minimalen čas trajanja posvetovanja od 30 do 60 dni. Ker pa takšni postopki trajajo več časa, jih marsikateri pripravljavci predpisov raje presko-

čijo, čeprav bodo tako sprejeti predpisi in politike zagotovo na koncu bistveno bolj kakovostni in uravnoteženi s pričakovanji javnosti. Da se resolucija v veliki meri ne upošteva, prav gotovo pripomore tudi dejstvo, da v primeru njenih kršitev ne predvideva niti sankcij za kršitelje niti pravnega varstva za državljane.

Na CNVOS-u so v ta namen postavili števec kršitev resolucije, kjer od 1. 3. 2012 štejejo kršitve na nacionalni ravni. Danes je naštetih že 81 kršitev, ko so vlada in ministrstva prekršila Resolucijo o normativni dejavnosti.

Besedilo in foto: Klara Kržišnik, Društvo Geoss- Stičišče NVO osrednje Slovenije

»Ostali svet« končno boljši

Na igriščih Teniškega kluba Mengeš je bil prvo junijsko soboto na sporedu zdaj že tradicionalni turnir Mengeš : Ostali svet. V desetih dvobojih posameznikov in petih partijah dvojic smo se med seboj pomerili člani kluba, živeči v Mengšu, in tisti člani, ki jim je v Mengšu tako lepo, da so raje pri nas, kot pa doma.

In tokrat jim je prvič v že šestem poskusu uspel veliki met. Okrepljeni z novimi igralci so ob hkratni odsotnosti nekaterih najboljših Mengšanov slavili z rezultatom 8:7. Prvi dvoboj posameznikov sicer niso nakazovali takega razpleta, saj so Mengšani po prvi polovici povedli s 4:1, nato pa izgubili vseh pet nadaljnjih posamičnih partij. Pred obračunom dvojic so tako Nemengšani vodili že s 6:4 in bili na pragu velikega

uspeha. Za dokončno zmagoslavje so potrebovali le še dve zmagi v parih in točno to jim je tudi uspelo. Novi selektor zmagovalne ekipe Janez Lopatič je bil vesel kot že dolgo ne, selektor Mengšanov, Franci Rahne, pa je ekspresno napovedal maščevanje. Vse priznanje tudi vodji tekmovanja, neumnemu Franciju Zabretu.

Besedilo in foto: Izidor Grošel

Še posebej veseli zmage in drugega mesta pri najmlajših

V zadnjem obdobju sem v glavnem opisoval dosežke naših, že prekaljenih in uveljavljenih mladincev in članov. Tokrat pa nas je lepo presenetil eden najmlajših v naših vrstah. To je komaj osemletni Taj Ekart, ki je že pred mesecem opozoril nase z drugim mestom in svojim prvim pokalom, ki si ga je priskakal na Pokalu občine Zagorje, na desetmetrski skakalnici v Kisovcu. Zmaga se mu je izmuznila le za pol točke. A kaj kmalu je dokazal, da to ni bil le slučaj z nekaj sreče. Že na naslednji tekmi za XXIII. Pokal Tržiča v Sebenjah si je delil 6. mesto, z majhnim zaostankom za najboljšimi.

Vrhunec poletnih revijalnih nastopov pa je bil nastop v skakalnem centru Mostec. Na reviji skokov Mostec 2012 je z velikim naskokom pred drugouvrščenim osvojil svojo prvo zmago. Da bi jih bilo še obilo v njegovi karieri!

Na isti tekmi, le v kategoriji 11-letnikov, se mu je z 8. mestom pridružil Jure Močnik. Najboljši Juretov dosežek pa je 4. mesto s tekme v Kisovcu, kjer je za zmagovalcem zaostal le za slabe pol metra. Tako smo v klubu končno spet dobili prave adute tudi med najmlajšimi, saj je ravno podmladek pravo zagotovilo, da se bomo lahko tudi v prihodnje veselili

novih zmag. Glavne zasluge za dosežke Taja in Jureta pa ima seveda njun trener Damjan Šemrl.

Nismo pa ostali brez zmage in stopničk niti med mladinskimi selekcijami. Znova je blestel Anže Lanišek-Žaba, ki je na pokalu v Mislinji prepričljivo zmagal. Na istem tekmovališču, le v viški kategoriji, je do drugega mesta doskočil tudi Jaka Kosec. Ne smem pa pozabiti tudi na ostale tekmovalce. Med njimi je tudi Rok Ogrinc, ki se je z 8. mestom v Kisovcu prerinil med deseterico, na treningih pa se, po daljši odsotnosti zaradi poškodbe, ponovno pobira nekdanji obojetni Gašper-Anton Komatar.

Vreme pa jo je zagodlo organizatorjem v Kranju. V skakalnem centru Bauhenk, na 109-metrski skakalnici naj bi se pomerili mladinci in člani. A tik pred začetkom poskusne serije, le nekaj minut pred 17. uro, se je odprlo nebo in v hudem nallivu res niso možni lepi in varni skoki. Zato je bila žal tekma prekinjena in prestavljena.

Vsem privržencem smučarskih skokov, in še posebej navijačem domačega, mengeškega kluba, želim prijetno in ne vroče poletje, tekmovalcem pa vesele in razigrane počitnice. S svežimi novicami se pa spet srečamo septembra.

Besedilo: Jože Trplan
Foto: Damjan Šemrl

Taj Ekart.jpg: Taj Ekart na zmagovalni stopnički v družbi prijaznega zmajčka.

Zaključni teniški turnir

Ob zaključku šole se zaključuje tudi teniška šola, zato smo organizirali zaključni teniški turnir za vse otroke, ki trenirajo v teniški šoli. Zahvala gre predvsem Tenišskemu klubu Mengeš in trenerju Dušanu Planinšku.

Otroci so igrali po skupinah po sistemu »vsak z vsakim«, in sicer glede na njihovo znanje in starost, in pokazali pravi borbeni duh. Tako ni manjkalo veselja, potočila pa se je tudi kakšna solzica. A ob koncu tekmovanja so se lahko veselili prav vsi, saj so pridobljeno znanje tudi pokazali skozi igro. Bolj kot končni vrstni red je bilo pomembno sodelovanje in druženje po koncu tekmovanja. Starši, bratci in sestre, babice in dedki, ki so prej stiskali pesti za svoje favorite, so nato še malo poklepetali ob dobrotah z žara, otroci pa so za svoje dosežke prejeli priznanja, praktične in sladke nagrade. Vsem tekmovalcem čestitamo za izvrstno igro, pošteno borbo in napredek v znanju, ki so ga dosegli skozi leto. Posebna zahvala pa gre predsednik Marjanu Mušiču za izredno organizacijo.

Besedilo in foto: Bojana Planinšek

Pomembno sodelovanje in druženje

Otroci so prejeli priznanja, praktične in sladke nagrade

Na koncu so poklepetali ob dobrotah z žara

Rezultati:

V skupina A – najmlajši:

1. Žana Planinšek
2. Domen Ocepek
3. Nejc Jerič in Jaka Pajnič

Skupina B:

1. Nika Mušič
2. Katarina Levec
3. Špela Jenko

Skupina C:

1. Matic Janežič
2. Maj Planinšek
3. Neža Jankovič
4. Kaja Kosec

Skupina D:

1. Jošt in Špela Plevel
3. Urban Ručigaj
4. Ana Banožič

Skupina E:

1. Rok Strle
2. Urban Hren
3. Anja Janežič
4. Luka Marinček
5. Matevž Domijan

Skupina F - najstarejši

1. Gašper Hren
2. Tim Janežič
3. Tina Banožič
4. Rok Vahtar

SERVIS in PRODAJA
LCD - TV SHARP
Hribarjeva 38, Mengeš
Tel: 01/729 13 03
e-mail: avs.menges@siol.net
http: www.sharp-servis.si
Odprto: od 9 - 12 in od 15 - 18 ure

Tekmovalci, starši in trener David Orešnik

Štirikrat na stopničkah za zmagovalce v namiznem tenisu na Muti

Na Muti je bil v soboto, 18. maja, prvi Top turnir RS za mlajše kadete in kadetinje. Na turnirju nastopi 24 najbolje uvrščenih tekmovalk in tekmovalcev na jakostni lestevici NTZS v sezoni. Razvrščeni so v tri kvalitetne skupine po osem tekmovalcev, ki igrajo vsak z vsakim. Pri mlajših kadetih je v prvi kvalitetni skupini Nejc Erjavec osvojil 6. mesto, v drugi kakovostni skupini je Rok Hribar osvojil 8. mesto, v tretji kakovostni skupini je Tim Pavli osvojil 1. mesto, Bor Rutar pa 3. mesto.

Prav tako sta bili uspešni Katarina Stražar in Ana Tofant, ki sta nastopili v drugi kvalitetni skupini. Katarina je osvojila 1. mesto, Ana pa 2. mesto.

To je imeniten rezultat, ki je pripomogel, da so se naši najmlajši uvrstili na zaključni Masters turnir, ki je bil v soboto, 2. junija, v Hrastniku. Na turnirju nastopi 16 najbolje uvrščenih v sezoni.

Med člani sta nastopila Klemen Jazbič in David Orešnik, pri kadetih Nejc Erjavec, pri mlajših kadetih Nejc Erjavec, Hribar Rok in Tim Pavli, pri mlajših kadetinjah pa Ana Tofant in Katarina Stražar.

Besedilo: Jože Mlakar

Foto: David Orešnik

Katarina - 1. mesto, Ana - 2. mesto

Tudi z jogo lahko (p)ostanemo fit

Ste se kdaj vprašali, kaj pomeni biti fit? Verjetno se lahko strinjamo, da se fit oseba odlično počuti v svoji koži od jutra do večera: ima veliko energije, je dobre volje, sproščena, njeno telo je v dobri kondiciji in nenazadnje – marsikatero oko rado počije na fit postavi. Z redno vadbo joge zagotovo (p)ostanemo fit, saj pridobimo moč, gibljivost, veliko energije, samozavesti ter sprostimo telesne in duševne napetosti. Jogo lahko razumemo kot fitnes telesa, uma in duha in je mnogo več kot zgolj telovadba. Predstavlja idealno rešitev današnjega stresnega načina življenja.

Besedilo in foto: Maja Sršen

Vaja bojevnik oz. junak:

Krepi mišice nog in hrbta, izboljša gibljivost v kolku, sprosti vrat in lajša občutek napetosti v hrbtu.

Pravilna izvedba: Stopite nazaj v velik razkorak. Iztegnite zadnjo nogo. Spretnje koleno je poravnano s stopalom. Stisnite zadnjico in kolke potisnite čim bolj naprej in navzdol. Prsni koš je usmerjen naprej in navzgor. Roke nežno povlecite navzgor. Pogled je usmerjen navzgor.

Vaja plesalec:

Vaja, ki izboljša ravnovesje, krepi mišice nog, razteza sprednje stegenske mišice in poveča gibljivost v kolku. Poveča se prožnost prsnih in ramenskih mišic.

Pravilna izvedba: Trdno stojte na stojni nogi. Drugo nogo dvignite in jo primite za gleženj. Z vdihom dvignite prsni koš in se upognite nazaj. Z izdihom stisnite trebušne mišice in povlecite nogo navzgor, nagnite se naprej in iztegnite drugo roko. Pogled usmerite rahlo navzgor.

Brezplačna joga v Mengšu

Bi preizkusili jogo tudi v praksi? Letos poleti imate edinstveno priložnost, da se pridružite vadbi FIT JOGE na prostem kar v Mengšu, v športnem parku in to brezplačno. Prijavo pošljite na elektronski naslov zdravje.zabava@gmail.com, kjer boste dobili tudi vse potrebne informacije.

Novomašniki mengeške župnije zadnjih 150 let

Mengeška župnija, za časa Ogleja tudi pražupnija, je dala slovenski Cerkvi kar precej duhovniških poklicev. Iz naše sedanje župnije je v zadnjih sto petdesetih letih (iz starejšega obdobja so podatki zelo skopi in tudi pomanjkljivi) na božji klic odgovorilo 31 fantov, od tega jih je do leta 1945 pelo novo mašo sedemnajst. Mengšanov je bilo štirinajst: Ivan Vesel, Peter Ogrin, Anton Eržen, Alojzij Stare, Franc

Koželj, Anton Tomelj, Janez Zamljen, Janez Hribar, Feliks Funtek, Gregor Jakelj, Feliks Zamljen, Feliks Gregorc, Janez Veider in Anton Mušič. Iz Loke pri Mengšu sta bila dva duhovnika, Mihael Jagodic in njegov nečak Franc Jagodic, ter iz Topol Anton Zalokar. Tudi po drugi svetovni vojni, ko so za slovensko Cerkev nastopili težki časi, je izšlo iz naše župnije štirinajst novomašnikov – dvanajst Mengšanov in dva iz Topol. Prvi novomašnik po vojni je bil Janez Šuštaršič, ki pa je pel novo mašo leta 1952 v San Franciscu. Najplodnejša so bila leta od 1966 do 1978, ko smo imeli Mengšani kar devet novomašnikov: svoj Tukaj sem! so izrekli Bogu Rudi Koncilija iz Topol (deluje v Ljubljani), Franc Zmrzlikar (na Dunaju), Jože Drolc (na Švedskem), Andrej Svete (na Brdu pri Lukovici), brata Janez in Tone Kompore (v Dolenjem Logatcu oz. Ljubljani – Trnovo), Vinko Guna (v Adlešičih) ter brata Jože in Vinko Bokalič (v Argentini). Potem je bilo nekakšno zatišje do leta 1992, ko se je Bogu zaupal Viljem Lovše iz Topol, jezuit pri sv. Jožefu v Ljubljani. Mengšana sta tudi Boris Žerovnik, župnik v Zagradcu (novomašnik 1998), in Tine Skok, župnik v Železnikih (novomašnik 2008). Letos smo dočakali novo veselje, da nas je izpred oltarja nagovoril novomašnik Matevž Mehle. Statistično je bila nova maša v Mengšu vsaka štiri do pet let. Se bo tako nadaljevalo? Ko bi se le!

Besedilo in foto: Jože Brojan

Prijetno druženje z lučkarji

Cerkev sv. Primoža in Felicijana v Loki pri Mengšu je že vrsto let ena od postaj, h kateri se radi vračajo lučkarji bežigrajske skupine Vera in luč, s katero so se Mengšani dolga leta družili in delili prijateljstvo. V čudovitem naravnem okolju sredi zorečega žitnega polja in streljaj od mogočnega gradu Jablje otroci, njihovi starši in prijatelji najdejo mir in toplino, ki jim

dan naredita lepši in prijaznejši. V nedeljskem dopoldnevu 17. junija so jim s pesmijo zvonov zaželele prijazno dobrodošlico mengeške pritrkovalke. Lučke pa so si v cerkvi pripravile sceno po svojem okusu za sv. mašo, ki jo na poseben način sooblikujejo, kakor le one znajo. Tokrat sta somaševala p. Gregor Kos, frančiškan, in dr. Anton Štrukelj, profesor na Teološki fakulteti v Ljubljani. Pred blagoslovom je vse navzoče pozdravil tudi mengeški župnik Janez Avsenik. Ker so si letos Mengšani osmislili svojo skupino in odšli na samostojno pot, so se hoteli na najlepši način s sv. mašo in srečanjem zahvaliti Bežigrajčanom za dolgoletno gostoljubje, kar pa ne pomeni, da se ti skupini lučkarjev ne bosta več srečevali. Prijateljske vezi bodo prav gotovo ostale za vekomaj.

Ob koncu sv. daritve se je zbrana družina pred božjo hišo v senci dreves malo posladkala, v popoldanskih urah pa jim je, kakor vedno doslej, družina Vrhovnik na vrtu svojega doma pripravila prijetno druženje in piknik, kjer ni manjkalo niti iger brez meja. Za dobro počutje sta skrbela še g. župnik Janez s kitaro in ga. Francka Orel s harmoniko.

Besedilo in foto: Jože Brojan

Novomašnik Matevž je pri sobotni večerni maši prvič blagoslovil vse prisotne.

Novomašnik bod' pozdravljen

V nedeljo, 1. julija, je bila v Mengšu nova maša Matevža Mehleta, ki je mnoge povezala pri organizaciji slovesnosti, ki bo vsem ostala v lepem spominu. Matevž 1. avgusta odhaja v Ribnico, te dni pa ga še lahko srečate v Mengšu in z njim tudi osebno obudite spomine na lep dogodek.

Besedilo: Nataša V. Jerič
Foto: Peter Škrlep

'Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi in jaz vas bom poživil.' Matevž pravi, da ga je njegovo novomašno geslo spremljalo vseh šest let bogoslovja in da se mu vedno znova zdi neverjetno, da ga Bog sprejema takšnega, kot je, in želi z njim celo nositi breme življenja.

Z Matevžem se je na novi maši poleg prijateljev, sorodnikov in znancev veselila tudi njegova družina: oče Bojan in mama Nadjaja, sestra Nataša, Marija in Marta ter bratje Andrej, Tadej, Janez in najmlajši (v zadnji vrsti) Peter. Matevž pravi, da sta bila starša vsem otrokom v družini velik zgled in da sta vse po vrsti sprejemala ter jih spodbujala, da so se razvijali v odgovorne osebe, ki jih bodo družinske vezi povezovale še naprej.

Letos je bilo v Sloveniji posvečenih sedem novomašnikov. 29. junija je ljubljanski nadškof metropolit msgr. dr. Anton Stres je v stolnici sv. Nikolaja v Ljubljani v novomašnika posvetil tudi diakona Matevža Mehleta, ki pravi, da mu bo ta dan za vedno ostal v lepem spominu.

Matevž se je na predvečer nove maše poslovil od svoje družine in v spremstvu Mengeške godbe, sosedov in prijateljev odšel proti župnijski cerkvi, kjer je po sprejemu, večerni sveti maši in taizejski molitvi prespal v župnišču.

Darilo – kelih in patena, ki so mu ga podarili župljani in ga bo spremljalo na njegovi duhovniški poti, bo Matevža spominjalo na Mengeš, na katerega ga bo, kot pravi, vezalo veliko spominov in občutek hvaležnosti.

Večerno prepevanje – podoknica pred slovesnim dogodkom, ki ji je novomašnik z veseljem prisluhnil, je bilo darilo Matevževih mladostnih prijateljev in nekdanjih sopecev.

Ob praznovanju nove maše našega Matevža bi se radi iz srca zahvalili vsem, ki ste na kakršenkoli način sodelovali pri pripravi in samem poteku slovesnosti. Za nas je bil to nepozaben dogodek in to v veliki meri po vaši zaslugi. Bog lonaj vsem.

Družina Mehle

Mengeška godba pred poletnimi počitnicami

Pred zasluženimi poletnimi počitnicami ter julijskim gostovanjem v Stonu na Hrvaškem je imela Mengeška godba veliko nastopov.

V soboto, 2. junija, smo gostovali v Ljutomeru, kjer so priredili srečanje pihalnih orkestrrov ob 90. obletnici Pihalnega orkestra KD Ivan Kaučič Ljutomer. Poleg domačega orkestra smo zaigrali še mi in Godba na pihala Središče od Dravi. Zopet smo poleg manjšega koncerta popestrili dogajanje okoli prireditvenega prostora, saj smo po nastopu poskrbeli za pravo veselico sredi mesta. Domov smo se polni vtisov vrnili v poznih večernih urah.

Naslednja junijska nastopa smo imeli že v četrtek, 7., in nedeljo, 10. junija, ko smo v okviru praznovanja cerkvenega praznika svetega rešnjega telesa sodelovali kar pri dveh procesijah. Najprej v četrtek v ljubljanski Stolnici in nato še v nedeljo v Mengšu. Na deževno soboto 9. junija pa smo popestrili dogajanje v Jablah, kjer je potekalo že 15. slovensko srečanje ljubiteljev starodobne kmetijske tehnike in starodobnih vozil. Kljub slabemu vremenu se je zbralo veliko ljudi, ki so z navdušenjem

poslušali različne zvoke, tako vozil kot tudi melodije iz naših instrumentov in ansambla Dori.

Naš zadnji junijski nastop pa je bil 23. junija nedaleč od doma, v Vodica, kjer so poleg dneva državnosti praznovali še 90. obletnico delovanja Godbenega društva Vodice. Poleg manjšega samostojnega nastopa zvečer smo še prej z domačo godbo ter ostalimi gostujočimi godbami – Mestno godbo Kamnik, Pihalnim orkestrom Goriška Brda in Godbo Blanški vinogradniki zaigrali nekaj skupnih skladb pod taktirko vodiškega kapelnika Igorja Dajčmana.

Na vseh nastopih je nastalo veliko lepih fotografij. Več si jih lahko ogledate na naši spletni strani, kjer pa med drugim najdete tudi datume in lokacije naših prihodnjih koncertov.

Besedilo: Maja Keržič in Ana Per

Foto: Ana Per

Primožev večer v Loki

Za vaščane Loke je bila druga junijska sobota praznični dan: godovala sta zavetnika podružnične cerkve sv. Primož in Felicijan in že osemnajstič zapored je Kulturno društvo Antona Lobode pripravilo Primožev večer v njun spomin. Sveta brata sta bila žlahtnega rodu in mučenca, saj sta bila zaradi globoke vere obglavljena. Slavnost, čeprav nam vreme ni bilo najbolj naklonjeno, se je začela s pritrkovanjem menceških pritrkovalk, nadaljevala pa s sv. mašo, ki jo je pevsko pospremila domača pevska skupina RŽ, obred pa opravil menceški župnik Janez Avsenik. V pridigi je spregovoril o veličini praznika Svetega rešnjega telesa in krvi, o življenju naših dveh slavlencev in pohvalil je lepoto praznovanja.

V glasbeni del večera nas je popeljala voditeljica Maruša Loboda, razveseljevali pa pevci Kranjskega okteta in Klemen Stopar na klavirski harmoniki. Ubrani glasovi mož in fantov iz Kranja, ki jih vodi Andrej Ropas, so nam predstavili zelo raznovrsten program narodnih in umetnih, pa tudi ruskih pesmi, ki so navdušile polno loško svetišče. Pesmi Se ninje blagoslovite Gospoda, Njest svjat, Otče naš, Deklica, ti si jokala, Ana nina nana in Večerni ave so le nekatere iz programa, ki so doživele bučno ploskanje. Občinstvo se je lepo odzvalo tudi na nastop Klemena Stoparja, domačina, študenta 4. letnika klavirske harmonike na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani. Zaigral nam je Bachovo Partito št. 2 v c-molu, BWV 826: Sinfonia in Haydnovo Sonata v a-duru, HOB.XVI/12: Andante. Dopršeno!

Po koncertu so nas pod milim nebom pričakale sladke dobrote loških gospodinj, oktetovci pa so nam zapeli še nekaj pesmi za dušo, ki so v soju luči odmevale v sivino poletne noči.

Besedilo in foto: Jože Brojan

Ubrano in v zadovoljstvo celotnega občinstva so zapeli fantje in možje s Kranjske dežele

Svečani koncert ob 40-letnici zboru

»Ko poješ, čas teče hitreje, bi rekli pevci, ki so v zboru od vsega začetka. Ne čutiš ga, časa, samo čutiš širino srca, ki se s pesmijo veča in ohranja v sebi vse zapete pesmi življenja. Kot da povežeš usta in srca v obroč, nikoli več nisi sam in nikoli več nimaš praznega srca,« je v svojem nagovoru zapisala predsednica zboru Germana Leben. Primorska pesem Dober večer pod vodstvom zborovodje Aleksandra Spasića je zadonela v prepolni dvorani gradu Jablje in napovedala začetek slavnostnega koncerta ob 40-letnici MePZ Svoboda Mengeš. Osnova ga je prof. Tomaž Habe na pobudo predsednika KD Svoboda Slavka Piška, Juste Koželj in drugih sodelavcev iz tovarne Trak Mengeš. Svojo pripadnost in zvestobo zboru izkazujejo že vseh 40 let Justa Koželj, Vera Brank in Toni Bugar.

Kot gostje so nastopili: baritonist Robert Vrčon, član ljubljanske opere, sopranistka in asistentka zboru, Urška Urbanija Žun, in vseh pet bivših dirigentov: Tomaž Habe, Matevž Goršič, Nataša Banko, Fernando Mejias in Nana Weber. Za slovo od številnega občinstva je prvi zborovodja Tomaž Habe dirigiral posebnemu pevskemu sestavu: združili so se sedanji in bivši pevci in zapeli gorenjsko narodno Prelepa je Selška dolina.

Podelitev Gallusovih značk, kakor se ob jubileju spodobi, je

bila po koncertu na grajskem dvorišču.

Tomaž Habe je izrekel popotnico zboru za nadaljnjih 40 let: »Pojte, pojte! Doživljajte peto besedo in prisluhnite glasbi, ki vam bo napajala dušo po vsakodnevnih obveznostih!«

Ob jubileju je zbor izdal tudi zbornik 40 let MePZ Svoboda Mengeš, ki je še na voljo pri predsednici zboru Germani Leben.

Besedilo in foto: Olga Pavlin

Vsi dirigenti zboru Svoboda Mengeš

Tomaž Habet je zbor vodil šestnajst let, zato mu je vsa kulturna javnost širše okolice Mengša hvaležna za novejše koncerte z zborom in orkestrom, ki so bili njegova zamisel.

Matevž Goršič je s svojo pozitivno in humorno naravnostjo dal prav vsakemu pevcu občutek, da je najpomembnejši član zboru. Zborovodja je bil deset let.

Nataša Stopar (por. Banko) je leta 1998 za eno leto sprejela vodenje zboru, ko je Svoboda ostala brez zborovodje.

Fernando Mejias je prišel iz Argentine in namesto temperamentnih argentinskih pesmi se je zbor začel temeljito učiti slovenske

narodne. Pod njegovim vodstvom je zbor posnel svojo prvo zgoščenko Škrjanček poje ob svoji 30-letnici. Zbor je vodil tri leta.

Nana Weber je pevce leta 2008 popeljala v Prago in naslednje leto v Bratislavo. Z nastopa na teh mednarodnih festivalih so se ponosno vrnili s srebrnim oziroma bronastim priznanjem. Posneli pa so še eno zgoščenko zahtevnih duhovnih pesmi pod naslovom Duhovna glasba skozi stoletja. Zbor je uspešno vodila sedem let.

Aleksandar Spasić je vodenje zboru prevzel leta 2010. Zaznamuje ga suveren in prepričljiv način dela in neskončna potrpežljivost – napoveduje dolgo, trnovo skupno pot.

Razstava »Bičiklete in ostala plovila ali kako lahko potuješ s cvetom«

V OŠ Mengeš smo z razstavo »Bičiklete in ostala plovila ali kako lahko potuješ s cvetom« gostili ilustratorko Mojco Fo. Razstava je bila postavljena v knjižnici, kjer so stene pobarvane zeleno, zato so slike še posebej žarele.

Občudovana slika rjavega konjička

Najbolj opažena in občudovana je bila slika rjavega konjička s pozlato, prav tako Rajska ptica, ki potuje na oblaku in morda slika, na kateri se poleg dveh lun pojavljajo še majhna bitja na letečih grahah.

Razstava je zbudila veliko čustev, otroci so kar naprej hodili v knjižnico občudovat slike in si ob njih izmišljati vedno nove zgodbe.

Ilustratorka Mojca Fo poleg slik piše tudi zgodbe, zato so ji bile te otroške sanje ob njenih slikah posebej ljube.

Besedilo in foto: M.F.

Koledar dogodkov in prireditev v občini Mengeš - julij, avgust 2012

MESEC	DATUM	URA	NAZIV PRIREDITVE	KRAJ	ORGANIZATOR
julij	16.7. - 19.7. 2012	/	BREZPLAČNA USTVARJALNA LIKOVNA DELAVNICA MLADINSKO SVETOVNO PRVENSTVO V LETALSKEM MODELARSTVU	Mladinski center Mengeš	Društva AIA
julij	27.7. - 2.8. 2012	19.00	PLANINSKI TABOR V ZAVRŠNICI POD STOLOM 2012	Kamniško-Mengeško polje (Drnovo)	Letalska zveza Slovenije
julij	28.7. - 5.8. 2012	15.00	PLESNO - ZABAVNI TABOR ZA OTROKE OD 7 DO 16 LET	Završnica	Planinsko društvo Janez Trdina Mengeš
avgust	6.8. - 12.8. 2012	/		Martin na Muri	Društvo AIA

Uganka

Dragi starši, poigrajte se s svojim malčkom in mu skupaj z ilustracijo zastavite spodnjo uganko.

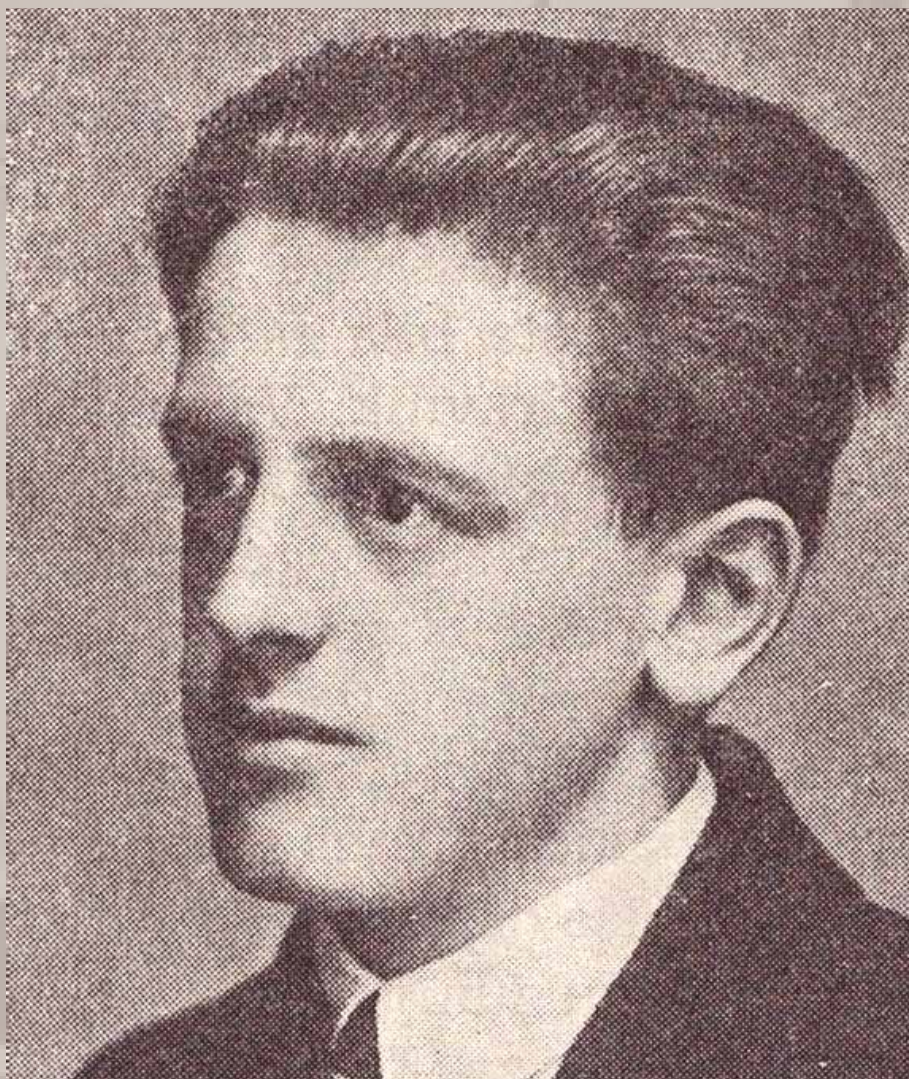
Besedilo in ilustracija: Monika Zabret

Hišo nosi noč in dan,
zato je počasen
in zaspan.

Tu bom živel, delal in umrl

Mengeški zdravnik dr. Tine Zajec se je še enkrat ozrl po svoji ordinaciji. Tesnoba mu je stiskala srce. Napočil je trenutek odločitve: odhod v partizane. Le svaku Janezu je zaupal to skrivnost: »Ponoči pripravite vse instrumente, zdravila, obveze in pošljite za menoj na Komendsko Dobravo ... Ničesar ne smete pozabiti, izgubiti ali razbiti. Vse, prav vse bom potreboval v novi bolnici.« Usedel se je v svoj topolino, položil torbo na sedež in obrnil ključ. Motor je slabotno zakašljal in utihnil. »Kar sedite za volan, mi ga bomo pa malo potisnili,« so mu ponudili pomoč sosedje in radovedneži, ki so se zbrali okrog avtomobila. Iz izpušne cevi se je pokadilo in avtomobil je speljal. Pomahali so mu v pozdrav. Bili so veseli, da so lahko zdravniku, ki so ga zelo spoštovali, pomagali. Zadnjič!« Tako je zapisano v knjigi Sedem krst za Ronkarjevo družino, avtorja Jožeta Vidica.

Portretna fotografija Tineta Zajca je bila objavljena v knjigi Sedem krst za Ronkarjevo družino, avtorja Jožeta Vidica

nico, je njeno lokacijo izdal. Še danes se natančno ne ve, kdo je to storil. Zgodaj zjutraj 11. junija so gozd okrog bolnice preplavili sovražni vojaki. Streljanje se je slišalo nekaj ur, sredi dopoldneva pa se je med drevesi začel viti dim. To je bil jasen znak, da je bila bolnica odkrita in uničena. Dogajanje v njej je bilo grozljivo. Preživelih med ranjenci in osebjem ni bilo. »Po takratnih govoricah, ki izvirajo od nemških vojakov, raztrgancev in kmetov, ki so prišli s konji in vozovi do bolnišnice, da bi odpeljali zaplenjeni material, so dr. Zajca ujeli in privezali za hrast. Zajeli so tudi vse ranjence in bolničarki. Vpričo zdravnika so jih pobili in zmetali kot drva nazaj v bunkerje, jih polili z bencinom in zažgali ... Dr. Zajec je zločinca zmerjal v slovenskem in nemškem jeziku. V besu so mu s puškinimi kopiti razbili zobe. Nazadnje so ubili še njega in ga vrgli z glavo navzdol v bunker.« Zverinsko pobitih je bilo šest ranjencev, dve bolničarki in zdravnik.

Kdo je bil dr. Tine Zajec, z ilegalnim imenom Miha, mož z velikim in pogumnim srcem? Rodil se je v Trzinu, v kmečki družini, kot eden od štirinajstih otrok. Dva sta umrla že v rani mladosti. Tine je gimnazijo dokončal v Ljubljani, medicino pa je študiral v Ljubljani, v Gradcu in na Dunaju. V Mengšu je odprl ordinacijo leta 1935 v prostorih stare pošte na današnji Stari poti. Zaradi obilice dela je tu tudi spal. V kratkem obdobju si je pridobil velik sloves kot dober zdravnik, še posebej pa so ga cenili in spoštovali revni ljudje. Revne je zdravil brezplačno, tudi zdravila jim je dajal zastonj. Njegov delovni dan ni poznal urnika, delal je podnevi in ponoči, kadarkoli je bilo potrebno. Dež, sneg in noč mu niso preprečili, da ne bi ob vsakem času odšel na pomoč k porodnici ali bolniku tudi do Moravč, če je bilo treba. Leta 1936 je postal banovinski zdravnik. V zdravstveno varstvo je prevzel vse delovne zavarovance v obči-

Partizansko bolnico na Komendski Dobravi so pod vodstvom dr. Zajca zgradili v aprilu 1944. Zaradi srditih bojov med partizanskimi enotami ter nemškimi vojaki, policisti in raztrganci je bilo čedalje več ranjenih in bolnih partizanov, ki so se zdravili v raznih bunkerjih, zanje pa je skrbel dr. Zajec. Obiskoval je kar devet takih bunkerjev. Od začetka maja je zanje skrbel v novozgrajeni bolnici, ki jo

je sestavljalo nekaj v zemljo skopanih in pokritih jam: za ranjence je bila največja – približno 20 m² velik glavni bunker, manjše pa so bile za zdravnika, kuhinjo in bolničarki ter za skladišče. Do tragičnega konca se je v njej zdravilo okoli dvajset borcev. S hrano in zdravili je bila dobro založena.

V nedeljo, 11. junija 1944, pa se je zgodila tragedija. Nekdo, ki je vedel za bol-

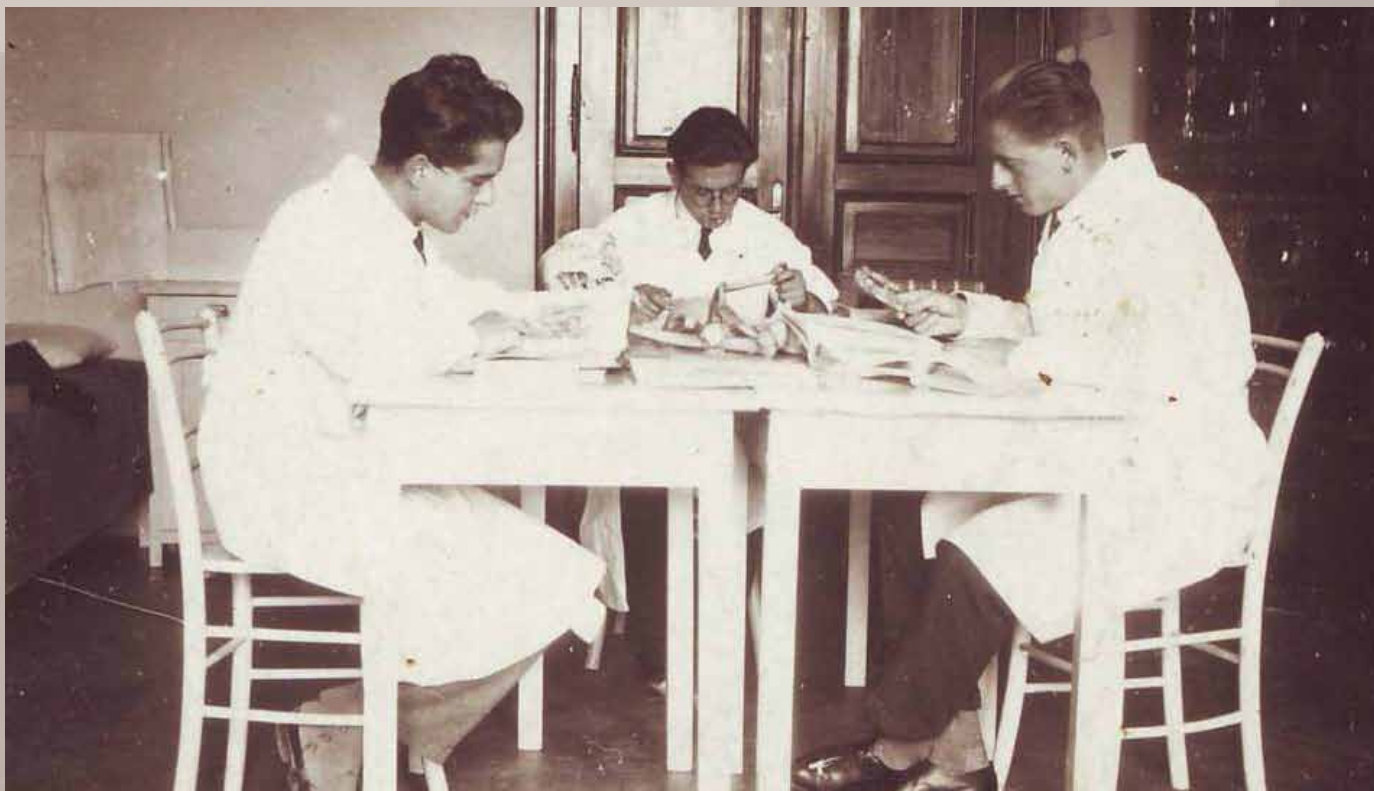
ni Mengeš, Vodice in Komenda. Tudi v vojni je ostal trdno na strani trpečega ljudstva. S partizani je sodeloval od prvega dne mengeške vstaje 27. junija 1941. 'Dobri' ljudje so ga seveda ovadili okupatorju. Leta 1943 so mu zapečatili ordinacijo ter ga za šest mesecev zaprli v begunjske zapore. Vrnil se je oslabil in bolehen, a s trdnim sklepom, da bo odšel v partizane. Svojo namero je uresničil v marcu 1944. Kako ponosen in pošten človek ter zaveden Slovenec je bil dr. Zajec, pove tudi njegova izjava: »Sem zdravnik in ne strahopetec. Tu sem se rodil, tu bom živel, tu bom delal in tu bom umrl. Morate razumeti, da me ljudje potrebujejo.« To je izjavil ob ponudbi nemškega okrajnega zdravnika, naj se preseli v Gradec ali Celovec, kjer bo varneje dočakal konec vojne. Nekateri Mengšani se še spominjajo dr. Zajca. Gospa Vida Šimenc je še kot otrok pogosto zahajala k svoji teti Mariji Niederwanger, ki je pri njem gospodinjila. Kuhala mu je v kuhinji, ki je bila ob ordinaciji in čakalnici, prala in likala ter skrbela za red in čistočo v ordinaciji. Tudi Vida ji je včasih pomagala. »Bil je dober in prijazen do ljudi, še posebej do otrok. Velik strokovnjak je bil in imel je najboljše zdravniške instrumente, skrbno spravljene v vitrinah.

Bil je prvi zdravnik v Mengšu, če je bilo potrebno, tudi zobozdravnik,« je pripovedovala gospa Vida. Povedala je še, da je hotel imeti svojo hišo z ordinacijo. Od Mesarjevega Janeza je kupil staro hišo pri današnjem Trdinovem parku, jo porušil, na njenem mestu pa pričel graditi novo hišo. Zgradil jo je le do strehe. Ta hiša stoji še vedno, pravimo pa ji Zajčeva vila. »Ob nedeljah je šel dr. Zajec vedno domov v Trzin, kjer so se srečali bratje in sestre. Tudi teto Marijo so radi sprejeli, ker so vedeli, da v Mengšu lepo skrbi zanj. Ob večerih pa je, kadar je imel čas, rad hodil k teti Mici k 'Jurju' na Liparjevo cesto, kjer je imela trgovino z živili,« je gospa Vida obujala spomine na dr. Zajca, kot jih je slišala od svoje tete Marije. »Ko se je začela vojna, je hodil zvečer skrivaj z zdravniško torbo k Sitarju na Liparjevo ulico zdraviti ranjene partizane. Teta Marija je vedela, da se odpravlja v partizansko bolnico in ga je skušala od tega odvrniti, češ da ga bodo Nemci ubili. A on je bil zaveden Slovenec in je šel, kakor se je namenil. Spomnim se pripovedovanja, da je dr. Zajec, ko je bil ob bolnici ujet, na vprašanja Nemcev, ali je on zdravnik, vztrajno odgovarjal: »Jaz sem Slovenec!,« je zaključila svoje pripovedovanje.

Da je bil dr. Tine Zajec dober, prijazen in sposoben zdravnik, se spominjata tudi Minka Šimenc in Vida Koželj. Vsakdo, ki ga je poznal in imel z njim opravka, bi rekel enako, pravita.

Kaj nas danes spominja na dr. Zajca v Mengšu? Na stavbi zdravstvenega doma je napisna plošča, po njem se imenuje ulica, v Glasbilarški ulici pa stoji hiša, ki se je je prijelo ime Zajčeva vila. Morebiti bi si zaslužil uglednejše obeležje. Predvsem pa bi si zaslužil, da bi bil bolj prepoznaven v naši zavesti in dejanjih in da bi bili ponosni, ker je nekoč živel med nami. Njegova znamenita izjava: »Tu bom živel, tu bom delal, tu bom tudi umrl,« se je v celoti uresničila. Umrl je častno, med ljudmi, ki so ga najbolj potrebovali, čeprav jim v poslednjem boju ni mogel več pomagati. Naj nam spomin na dr. Zajca in na tragedijo v Komendski Dobravi čim večkrat usmeri korak v tišino gozda, kjer se komaj še pozna, da je bila tu bolnica. Lahko pa si predstavljamo nemocene žrtve, ki se pred podivjano soldatesko niso mogli rešiti. Od vseh sanj o svobodi je ostal le poslednji pogled, ki je splaval med krošnjami dreves, in poslednja misel na ljubljene osebe ...

Besedilo in foto: Branko Lipar

Skupinska fotografija je last gospe Vide Šimenc, katere teta Marija Niederwanger je bila gospodinja pri dr. Tinetu Zajcu vse do njegove smrti, ko je ta opravljal zdravniško službo v Mengšu

Tavahki mengeški hvancati

Na poseben način narejeni flancati so specialiteta in posebnost Loke in Mengša. Drugačni so po načinu izdelave in tudi po okusu. So krhki in ne mehki, kot drugod na Gorenjskem. Zato jim domačini pravijo tavahki hvancati. Zaradi svoje posebnosti je njihova slava šla po svetu, kako pa so se obudili iz pozabe, nam je povedal Anton Skok iz Loke pri Mengšu: »Recept je šel skoraj v pozabo. Pred smrtjo mi je recept zaupala Buskova Polonca iz Loke in to pred približno 12 leti. Po tem receptu sem začel delati flancate in jih podarjati naokrog. Zelo so jih hvalili. Na prireditvi Državna razstava Dobrote slovenskih kmetij na Ptuju so že dvakrat zapored dobil zlato priznanje. In nanj sem ponosen.« Anton Skok je postal pravi ambasador flancatov. Pred desetimi leti sta z ženo spekla kar 600 flancatov naenkrat in jih pekla celih 12 ur skupaj. To je bila do danes največja naenkrat spečena količina flancatov.

Besedilo in foto: E. V.

Recept:

Najprej zamesite testo. V skledo dajte moko, vanjo naredite jamico in dodajte jajčne rumenjake, vino, smetano in sladkor. Sol pa potresite po robu. Sestavine zmešajte do čvrstega testa. Pustite ga počivati pol ure, pokritega s krpo. Potem ga razvaljajte na debelino noževga rezila. Testo narežite na pravokotne kose, velikosti približno 10 x 10 cm. Vanje zarezite tri črte. Dvignete sredinske trakove, prekrižajte stranska dva in dajte v vroče sončnično olje za cvrtje, ki je pravno prav vroče, ko testo zacvrči. Cvrete do rumenega. Vroče flancate odložite na papir, da popije odvečno olje. Postrezite jih posute z mletim sladkorjem. Zraven odlično tekne tudi borovničev liker ali sladki muškati.

Sestavine (po nasvetu Antona Skoka):

- 70 dkg moke tip 400 (priporočena je Jablska integrirana pšenica, ki se melje iz mlina Rotar pri Moravčah)
- 10 rumenjakov (od avtohtone slovenske pasme Jerebičasta Štajerka)
- 5 velikih žlic belega, malo žveplanega vina (najboljši je Vrtovčan iz Vipavske doline, vinogradnik in duhovnik Miloš Vrtovec pravi: »Najlepši šopek rož je iz različnih cvetlic, najboljšo vino je iz različnih sort!«)
- ščepec soli
- ščepec sladkorja
- pol lončka sladke smetane

Testo pustite počivati pol ure

Razvaljajte na debelino nožev konice

V kose zarezite tri črte

400 let stara domačija v Loki pri Mengšu

Zelo družaben Anton Skok se ukvarja z ohranjanjem podeželske arhitekture, kulinariko, zbira in restavrira stare stroje. Je predsednik sekcije ljubiteljev stare kmetijske tehnike v okviru Društva kmetijske tehnike Slovenije.

Šolstvo, kdo bo tebe ljubil?

Spet je eno šolsko leto za nami. Vsi, ki smo tako ali drugače tesno povezani s šolo, smo si oddahnili, najbolj seveda učenci. Šolske obveznosti so namreč pomemben izziv za vsakega udeleženca, rezultati pa merilo uspešnosti. Prav je, da starši v vsaki družini skupaj z otrokom presodijo, ali je šlo, kot bi moralo in kot bi lahko, s čim so bili zadovoljni ter kaj kaže popraviti. Temeljita analiza opravljenega dela bo tudi šolskemu kolektivu pokazala, katere so manjše ali večje ovire, ki preprečujejo, da bi bilo šolsko delo še boljše in zadovoljstvo vseh udeležencev večje.

Pouk je bil obogaten s številnimi dodatnimi strokovnimi programi

V letošnjem šolskem letu je naša šola izvajala bogat program dejavnosti, kar je pravzaprav že njena tradicija. Pouk je bil obogaten s številnimi dodatnimi strokovnimi programi za različne potrebe učencev, kar je vsekakor pomagalo k (zelo) dobrim učnim rezultatom. Učenci so se lahko udeleževali v različnih dejavnostih ter se udeleževali tekmovanj, kjer so bili tudi uspešni. Starši smo imeli možnost vse leto spremljati in spodbujati svoje otroke na številnih prireditvah. O vsem smo bili ustrezno obveščeni, nazadnje z obilico podatkov v glasilu Koraki.

Svet staršev, v katerem ima vsak oddelek svojega predstavnika, se je sestel na petih sejah. Obravnaval je številne zadeve, sprejemal sklepe, dajal pobude in priporočila, postavljaj vprašanja. Sodelovanje z vodstvom šole in strokovnimi organi je bilo vzorno, manj uspeha pa je bilo pri pobudah, ki so bile naslovljene na organe izven šole. Zaskrbljenost staršev glede prometne in druge varnosti naših otrok, na primer, (še) ni vplivala na sprejem ustreznih ukrepov, čeprav je tem vprašanjem svet staršev že drugo leto zapored namenil posebno sejo. Premika se, vendar prepočasi. Tolikokrat ponavljani rek, da so otroci naše največje bogastvo in naša prihodnost ter da jim pripada najboljše, kar v družbi zmoremo, dejanja potrjujejo preskromno. Žal.

Tako je bilo letos. Kako pa bo v naslednjem letu? Vladni načrti ne obetajo šolstvu nič dobrega. Kljub velikim protestom bodo,

kot kaže, spremenjeni standardi in normativi poslabšali pogoje za uspešno delo. Obeta se večja obremenitev pedagoških delavcev, redčenje drugih strokovnih delavcev, večje število učencev v oddelkih, sprememba v konceptu izvajanja jutranjega varstva, podaljšanega bivanja, interesnih dejavnosti itd. Nekaterih stvari država ne bi več financirala. Ali jih bodo torej starši ob že sicer vse večjih stiskah? Na vprašanja, kako bo s tem na naši šoli, ravnatelj na svetu staršev ni mogel odgovoriti, ker šole še niso obveščene o pogojih za delo jeseni. Navedeni odnos države do otrok je nedopusten in vreden obsojanja. Ali bomo imeli (spet) šolo, kjer bodo programi dostopni le otrokom premožnih staršev? Ali si lahko privoščimo vse večje socialne razlike med otroki, s tem v zvezi pa tudi različne možnosti za kvalitetno znanje in nadaljnje šolanje? Taka pot zanesljivo ni prava. Od zrele družbe v 21. stoletju bi pričakovali, da bo zaščitila najbolj nemočne, med njimi pa so prav gotovo otroci.

Kljub vsemu: ostanimo optimisti. Naj skrbi zaradi današnjega in še bolj jutrišnjega dneva ne vplivajo, da ne bi skupaj z našimi otroki čim lepše preživeli počitnic!

Branko Lipar,
predsednik Sveta staršev

Ali si lahko privoščimo vse večje socialne razlike med otroki

Popravek in opravičilo

V junijski številki Mengšana se mi je v članku Razstava ročnih del v župnijskem domu svetega Mihaela zapisala nepravilnost, in sicer: »Vsi navzoči so se ob občudovanju mojstrov in ter medsebojno izmenjavo izkušenj še dolgo zadržali v prijetnem vzdušju, ki ga je popestrila še postrežba sodelavk Karitas z napitki in domačimi slaščicami.« V resnici so vso pogostitev

pripravile vezilje. Same so na svoje stroške napekle slaščice, kupile pijačo in tudi postregle. Sodelavke Karitas so pri strežbi le priskočile na pomoč. Vsem prizadetim udeleženkam razstave se iskreno opravičujem.

Terezija Skok

Potrebna so dejanja in ne besede

Tokrat pišem še zadnjič pred poletnim premorom. Za do sedaj uvedene spremembe v Mengšanu moram čestitati uredniku, ki uspešno poizkuša posodobiti naše glasilo in ga približati čim večjemu številu bralcev.

Predlog gospoda Einsiedlerja, še iz majske številke, o ureditvi ceste do Jabelj, je tudi zanimiv. Imam še dve dobri varianti, obvoznica do Cegvance, ki je že nekaj časa v gradnji, naj se podaljša za krak do dobenske ceste. Ali pa naj se poveže Dobeno z Rašico? Kot prebivalec Dobena dobro veste, da cesta do Dobena ni primerna za dandanašnji promet. Vizije za Dobeno ni, rešitve pa tako kot za celotno občino populistične. Območje naselja Cegvance se bo najprej pozidalo, potem pa se bodo začeli oglašati, zakaj ni primerne ceste in zmogljivejše kanalizacije. Nič nimam proti prebivalcem Dobena in sem zelo vesel, da je Dobeno del naše občine in del našega okolja. Rad pa bi, da se vse zadeve rešujejo pametno in ne iz nekih trenutnih vzgibov. Mislim, da si vsi želimo, da Dobeno ostane čim bolj naravno in varno za vse. Varnost pa je bila tudi glavna tema mojega prispevka, na katerega ste se odzvali.

V Mengšu je žal pomembno, da si vsak postavi spomenik, vizija razvoja je samo še ena študija, ki je bila, kot vse, predraga in v veliki meri nepotrebna, saj se ne izvaja. Za vizijo so dovolj pravi sposobni ljudje, ki jih je v Mengšu veliko, le da se s tem, zaradi tipičnih igravic, zamer in drugih slabih izkušenj, ne željo ukvarjati. Dovolj nerganja – vsi vemo, kako stvari stojijo, potrebna so dejanja in ne besede. Pa s tem ne mislim novega objekta, ceste ipd., ampak dobro in pametno vizijo razvoja občine, osnovne šole, zdravstvenega doma ... Za konec naj zaželim vsem občanom veliko sprostitve ter čim lepše preživet dopust z družino, da si nabere moči za vse napore, ki nas še čakajo.

Aleksander Sešek

Ni primerne ceste in zmogljivejše kanalizacije

Množično obiskan tabor N.Si v Ormožu

Na koncu je zbrane nagovoril še kandidat za predsednika države na jesenskih volitvah, Milan Zver

V Ormožu je bil v nedeljo, 10. junija, tradicionalni tabor Nove Slovenije – krščanske ljudske stranke, ki se ga je udeležilo okrog štiri tisoč članov in simpatizerjev iz vse Slovenije. Naš gostitelj je bil Alojz Sok, nekdanji poslanec Nove Slovenije v Državnem zboru, danes pa zaradi nezdržljivosti funkcij ormoški župan. Vodstvo stranke s predsednico in ministrico Ljudmilo Novak, ministrom Alešem Hojsom ter poslanci, mag. Matejem Toninom, Ivo Dimic, Jožefom Horvatom in Janezom Vasletom, je z velikim navdihom spregovorilo pred veliko množico. V besedah vseh, ki so nas nagovorili, je bilo čutiti pozitivno energijo, motivacijo za delo in pogum, da Nova Slovenija doseže še več, ker to tudi zmore. Med Slovenci ima stranka vse večje zaupanje, saj se iz dneva v dan krepi po svoji množičnosti, pa tudi po strokovnosti. Na koncu je zbrane nagovoril še kandidat za predsednika države na jesenskih volitvah Milan Zver, vidni član SDS, ki ga pri tej kandidaturi podpira tudi N.Si. Poudaril je, da med njegovim predsedovanjem ne bo delitve ljudi na vaše in naše, na leve in desne, kakor se to dogaja ob sedanjem predsedniku. Po uradnem delu se je začelo veselo in prijateljsko druženje. Tisti, ki imajo radi slovensko besedo in debate, so se hitro našli in povezali. Bog ve, koliko poznanstev in novih spoznanj se je že porodilo iz teh srečanj. Prikrajšani niso bili niti športni navdušenci, saj so si ob 16. uri lahko ogledali tekmo v malem nogometu med ekipo N.Si in slovensko duhovniško reprezentanco, ki se je končala z neodločenim izidom 2 : 2. Na svoj račun so prišli tudi tisti, ki so predani glasbi, saj so lahko zapeli in zaplesali ob melodijah Mance Špik in skupine Gadi. Mnogi pa so si ogledali zanimivosti Ormoža in okolice. In imeli so kaj videti!

Besedilo in foto: Jože Brojan

TRGOVINA Z ELEKTRO IN TEHNIČNIM MATERIALOM

LOGIN BV D.O.O., SUHADOLE

PRI NAS DOBITE:

VES ELEKTRO MATERIAL, SVETILA, ŽARNICE, ROČNO ORODJE,
ELEKTRIČNO ORODJE, RAZNE VIJAKE, SILIKONE, SPREJE,...

PRODAJA ELEKTRIČNEGA ORODJA MAKITA, METABO

RAZPRODAJA SVETIL IZ ZALOGE

- 50% IN - 70%

LOGIN BV D.O.O.
SUHADOLE 21
1218 KOMENDA
TEL: 01/8341-399

ODPRTO OD PONEDELJKA DO PETKA OD 7.00h DO 18.00h,
OB SOBOTAH OD 8.00h DO 12.00h, NEDELJE IN PRAZNIKI ZAPRTO

Na Slovenski cesti 67 smo poleg trgovine Mercator odprli nov servis.

Poleg IZDELAVE VSEH VRST KLJUČEV nudimo tudi:

- montažo ključavnic, cilindrov, varnostnega okovja
- sisteme zaklepanja na generalni ključ
- varnostne, pohištvne, vgradne trezorje
- električne ključavnice, ključavnice na prstni odtis
- brušenje nožev in škarij
- graviranje in izdelavo napisnih ploščic - pokali

Delovni čas: pon - pet 9.00 - 17.00 in sob 8.00 - 12.00

Kontakt: 01-7230-536 in 031-363-517 (www.kljuci-nardin.com)

ZA VAŠ VAREN DOM!

AIA MCM

ČISTO MOJA ZGODBA, MOJA PRAVLJICA

Otroci od 7. do 13. leta vabljeni na štiridnevni ustvarjalni kulturni projekt,
kjer je končni cilj zaključna predstavitev in otvoritev razstave literarno-likovnih izdelkov.
Slikanica? Strip! Morda skrivnostna pravljica? knjižica?

KDAJ: od 16. do 19. julija 2012, od 10. do 14. ure

KJE: Slovenska c. 18, 1234 Mengeš

OBVEZNE PRIJAVE: drustvo.aia@gmail.com ali po tel.: 070/732-070 (do 15.00 ure) ter prispevek za material

AMBULANTA in TRGOVINA ZA MALE ŽIVALI

- zdravljenje
- preventivna cepljenja
- splošni in specialistični pregledi
- kirurški posegi
- čiščenje zob
- razkuževanje
- lekarna
- nasveti
- hrana in oprema
- dietna hrana
- vitaminsko-rudninski dodatki

Zdravljenje in vakcinacija
TUDI NA DOMU!

ODPRTO:

delovnik: 7^h—12^h
15^h—18^h
sobota: 7^h—12^h

PASJA PREOBRAZBA

striženje, trimanje
varstvo in nega psov

041/324-744
(Damjan)

www.pasja-preobrazba.com

- REJNE ŽIVALI:**
- SVETOVANJE
 - ZDRAVLJENJE
 - OSEMENJEVANJE
 - OZNAČEVANJE

NOVO →

Župnija Mengeš Vas vabi:

15. 07. 2012 ob 8.00 in 10.00: Obisk misijonarja z Madagaskarja lazarista Jožeta Adamiča v župnijski cerkvi

22. 07. 2012 ob 08.00: Krištofova nedelja: maša in po maši Blagoslov vozil pred zvonikom.

20. 08. do 25. 08. 2012: Oratorij za otroke – Grem jaz

Prijavnice so že na voljo pri vhodih v cerkev ali na župnijski spletni strani. Lepo vabljeni

27. 08. in 28. 08. 2012: Mladi in gore – lepo vabljeni ob koncu poletja na skupni izlet.

Informativni sestanek v petek 24. avgusta ob 21h v župnišču

Župnija Mengeš obvešča:

Večerne svete maše bodo od 8. julija do 2. septembra ob 20.00 uri.

Uradne ure v juliju in avgustu bodo samo po večerni sveti maši. Vabimo vas, da se za druge termine napoveste po telefonu 040/789 435 ali 01/723 01 10

Več si lahko preberete na spletnem naslovu župnije: www.zupnija-mengeš.si

NAPOVEDNIK AIA – Mladinski center Mengeš

julij – avgust

drustvo.aia@gmail.com, tel.: 070/732-070,

po 15. uri SE DOGAJA

NOVO

Od ponedeljka, 16., do četrтка, 19. julija: ČISTO MOJA ZGODBA, MOJA PRAVLJICA. Vodja projekta dipl. slikarka Sava Kralj, v Mladinskem centru Mengeš, 4 dni ustvarjanja in zaključna predstavitev ter otvoritev razstave v Knjižnici v Mengšu. Obvezne prijave na zgornji e-naslov ali po telefonu. VABLJENI OTROCI od 7. do 13. leta!

Od ponedeljka, 6., do nedelje, 12. avgusta: PLESNO-ZABAVNI TABOR v Martinu na Muri, informacije in prijave na zgornji e-naslov ali po telefonu. VABLJENI OTROCI od 7. do 16. leta!

Ob sobotah in nedeljah, od 10. do 13. ure ali od 13.30 do 16.30 oziroma po dogovoru, organiziramo ROJSTNODNEVNE ZABAVE ZA VAŠE OTROKE IN NJIHOVE PRIJATELJE. Izkušeni animatorji bodo poskrbeli za prijetno in igrivo vzdušje, v prostorih Mladinskega centra.

Jaz pa bom v pravičnosti gledal tvoje obličje, ko se prebudim, se bom sital ob tvoji podobi.

Ps 17,15

ZAHVALA

V 88. letu starosti se je od nas poslovila naša draga mama

Pepca Šušteršič,
Čehova mama iz Mengša

Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in ste čutili z nami ob njenem slovesu.

Vsi njeni

popoln se z vašimi prijatelji v družini - skupno udobje

MCM- AIA PREDSTAVLJA: **PLESNI TABOR**

PRI TOPLICAH MARTIN NA MURI

BAZEN ZABAVA PLES

prijave do 30.7.2012

6.8.-12.8.2012

VEČ INFORMACIJ drustvo.aia@gmail.com/ 070732070

MENGŠAN GLASILO OBČINE MENGES	PRVI JAVNI NASTOP, DEBUT	NARAV, ČUD	POKOJNA HRVAŠKA IGRALKA BEGOVIČ	OGRINJALO ZA DUHOVNIKA Z MONŠTRANCO	NACE SIMONČIČ	JAPONSKI SMUČARSKI SKAKALEC (DAIKI)	SVINJSKI GOBEC	TIHOMORSKI OTOK, PRVA VODIKOVA BOMBA	DEBELUŠČEK																
PROGRAM ODVIJANJA SESTANKA																									
NEMŠKA OBLIKA IMENA ERNESTINA																									
SEMITSKI BOG SONCA					JADRANSKI OTOK																				
RIMSKA ŠTIRI			URŠKA RABIČ			EVA (FRANC.)																			
	VASE ZAPRTA DRUŽBENA SKUPINA	LESNA INDUSTRIJA V RIBNICI	PUBLICIST ŠTEFANČIČ GLAVNI ŠTEVNIK																						
SOLATNA ZAČIMBA				FRAN ALBREHT VRSTA VRBE			KRAJ PRI STUBICI DUHOVNIK MEŠKO												OMEJENA, NEUMNA ŽENSKA	POKOJNI HRVAŠKI PEVEC ŠERFEZI	ENAKOMERNO PREMIKANJE SEM IN TJA	BRAZILSKI SKLADATELJ (LUIZ)	LUČAJ PRI KEGLJANJU		
GIBANJE PROTI ALKOHOLU																									
NAŠ DNEVNIK Z NAJVIŠJO NAKLADO																									
TELUR			NEK. ALBAN. PREDSEDN. KRDELO ŽIVALI					SAMSKI ST. DUHOVNIK. ANJA ZAVADLAV																	
NEMŠKI FILOZOF (GEORG, 1778-1841)				VODA (IZ LATINŠČINE) TEKOČINA V ŽILAH				REVA, MEVŽA PRAOČE BOGOV								PROIZVODNI INDUSTRIJSKI TRAK	SLIKARKA IKON								
PREBIVALCI AJDOVŠČINE, AJDOVCI		RDEČI KRIŽ VELIKO GODALO			GRŠKI BASNOPISEC IZ 6. ST. PNŠ. DAVID CAMERON ERNEST AČKUN								STARI SLOVANI NAJLEPŠA NA SVETU												
PO AKORDU PLAČAN DELAVEC								PRIPADNIK KOMOV PREDELUJE MLEKO						ODMEV, EHO											
PLETENO VRHNJE OBLAČILO							KRAJ V LAOSU INDIJSKO HRIBOVJE							KAR JE EKOLOŠKO GRŠ. MEST. V EPIRU											
DUŠAN NEČAK			PRITOK KASPIJSKEGA JEZERA, ATRAK	AVTOR ŠTEFAN MARKOVIČ	BOLGARSKA PISATELJICA (DENKA, roj. 1941)	MOŠEJEM V JERUZALEM. GORAZD JUG								JAZ, TI, PRÓTES-TANTSKI ŠKOF (GEZA)											
OTILJA (KRAJŠE)				HAZARD PRIIMEK SESTRE VENDELINE																					
NAPRAVA S SEDEŽI, KI SE VRTIJO ZA ZABAVO								RISANA ZGDIBA Z BESEDILOM V OBLAKIH																	
SLOVENSKI GLASBENIK NOVAK						VERA ACEVA AVST. PISATELJ (MILO)		GLASILO ITALIJANSKIH SOCIALISTOV PISATELJ FLEMING																	
UČENKE, KI SE UČIJO ABECEDE														MAVRAH (NAREČNO) URŠULA TERŽAN											
ZANIKOVALNICA				PREJA IZ ŽIVALSKIH DLAK									ŠPORTNI PSIHOLOG (MAKS, 1947-2008)												
IVO SVETINA				GRŠKI STOIČNI FILOZOF, EPIKTETOV UČENEC (ANAGRAM NAIRA)									NASKOK, NAVAL												

Pomoč: ARAVALI, BAAL, ECA, ENIVETOK, MEUI, TUK

Rešitev junijske križanke je »MENGEŠKA KOČA ŠESTDESET LET«.